

Vejle, den 03/11 2017

Bemærkninger til lovforslag om regulering af mikropigmentering

Udarbejdet af:

LaBina Danmark og Tyskland
Ecuri Danmark og Holland
Long Time Liner Danmark og Tyskland
Nouveau Contour Danmark og Holland
LCN Danmark og Tyskland
Goldeneye Danmark
Monalisa Permanent Makeup

ECURI
COSMETICS

NOUVEAU CONTOUR
MASTERS IN MICROPIGMENTATION

1. Generelle bemærkninger til lovforslaget

Den korrekte betegnelse for udtrykket "Permanent Makeup" er mikropigmentering, hovedsageligt grundet mikropigmentering er en behandling med begrænset holdbarhed, da pigmenterne ilægges epidermis, således virkningen ikke er langtidsholdbar som ved tatovering, hvor pigmenterne ilægges dermis.

Mikropigmentering er en stor og anerkendt industri på verdensplan, indenfor skønheds- og sundhedssektoren.

Mikropigmentering er ikke, som traditionel tatovering, en kunst, hvor man dekorerer kroppen på forskellige steder. Mikropigmentering udføres KUN på steder, hvor der er behov for at fremhæve eller gendanne den naturlige farve eller det naturlige udtryk, som kan være væk pga. af kræft, ulykke, brandskade, sygdom eller lignende, eller for at korrigere manglende hårvækst eller farve, da vores naturlige pigmenter bliver lysere med alderen og hårvæksten på bryn og vipper bliver finere eller udebliver helt. Ved mikropigmentering ilægges der ikke en permanent farve i huden som ved tatovering.

Mikropigmentering i ansigtet, udføres kun på bryn, øjenlåg eller læber. Imitation af hårstrå, ved korrekt udført mikropigmentering (med maskine eller manuelt), er mere troværdigt, realistisk og dermed langt mere tilfredsstillende for mange forbrugere. Desuden er det mindre risikabelt end ved transplantation.

Hårtransplantation giver ingen garanti for at transplanterede hårsække vil være i stand til at producere hår, og mange forbrugere er meget utilfredse med resultaterne af deres udseende efter en transplantation, da resultaterne i mange tilfælde, giver et udseende, der er langt fra naturlighed og indfrielse af forventninger.

Desuden kræves der yderst meget arbejde fra forbrugeren selv, de følgende år, med at børste og klippe hårene, for at få dem til at gro den rigtige retning. Korrekt udført mikropigmentering på f.eks. bryn, heler indenfor 7 dage, hvor kun fugtighedscreme skal anvendes på området. Forbrugeren får den ønskede form, som man optegner til mindste detalje inden behandling. Ved hårtransplantation er det ikke muligt, hverken at aftale en form eller tæthed af de kommende bryn.

Der er således ikke tale om dekoration som ved tatoveringer, men udelukkende gendannelse eller forbedring af farver eller udtryk som forbrugere af forskellige grunde ikke er tilfredse med og som giver dem mindre selvværd. Flere og flere læger, sygehuse og hudspecialister anbefaler og henviser i dag mange af deres patienter til at få lavet mikropigmentering.

2. Forbrugernes selvbestemmelsesret

Ethvert menneske har ret til at forme sit liv efter egne ønsker og idéer, der svarer til ens personlighed. Dette gælder også beslutninger over ens krop, herunder ansigtet. En person over 18 år bør derfor i kraft af sin "personlige frihed" have ret til at få udført mikropigmentering. Dertil kommer, at patientens selvbestemmelsesret, er et begreb der i høj grad er værnet om i sundhedsloven, hvilket også taler for, at den myndige forbruger selv skal kunne bestemme, om en kosmetisk mikropigmentering skal foretages. Især hvis den foretages på oplyst grundlag, jf. de foreslåede regler om skriftlig information til forbrugeren.

Mikropigmentering handler ikke kun om det æstetiske element, men om også om et menneskes selvværd og selvsikkerhed. Forbrugeren oplever ofte efter en behandling efter sygdom f.eks. cancer, at de før behandlingen ikke ønskede at sig selv, men efter behandlingen skjuler de sig ikke mere, da de ser sig selv igen.

Derudover tilbyder mikropigmentering også behandlinger i tilfælde af hudsygdomme, ulykker, brandskader og lignende.

Sammenlignet med traditionel tatovering er mikropigmentering mindre holdbar, bla. på grund af at farverne påvirkes og nedbrydes af UV-stråling. Derfor er behandlingerne og farverne i ansigtet ikke permanente og giver ikke en længerevarende forandring.

3. LaBina® - Ecuri Cosmetics – Long Time Liner - Nouveau Contour - LCN, Goldeneye, Monalisa Permanent Makeup:

Ovennævnte producenter har hver mere end 31 års erfaring i mikropigmentering og uddannelser heri, og er blandt pionererne indenfor behandlinger og uddannelser i Europa og senere i USA. Vi er derfor vores professionelle ansvar bevist og ved, at mikropigmentering kræver grundig uddannelse og et højt etisk niveau hos udøveren. Dette videregiver vi i vor undervisning.

4. Detaljeret information om mikropigmentering

Vi går ind for, at mikropigmentering - ligesom loven om skønhedsoperationer - kun udføres af kvalificerede og passende uddannede personer for at beskytte forbrugerne gennem nøje fastlagte regler.

Når mikropigmentering er udført af veluddannede mikropigmentister, der benytter EU godkendt udstyr, pigmenter, maskiner og nåle, der er specialfabrikeret til at udføre mikropigmentering, vil resultatet i stort set alle tilfælde være til stor gavn for forbrugeren.

5. Forbrugernes sundhedstilstand, samtykkeerklæring og rådgivning til forbrugeren inden behandlingen

Det handler langt fra kun om det ydre, når man arbejder med mikropigmentering. Som mikropigmentist gør man måske hverdagen lettere for sine kunder, eller hjælper dem med at genvinde selvtilliden efter et længere sygdomsforløb. Der er ligeså mange forskellige årsager til at få udført mikropigmentering, som der er mennesker. Derfor er arbejdet som mikropigmentist et ansvarsfuldt og vigtigt erhverv.

Forbrugeren vil allerede få dage før behandlinger, ved en konsultation, blive informeret om selve behandlingen, adfærdsmæssige anbefalinger samt eventuelle risici og bivirkninger forbundet med mikropigmentering.

Vi stiller spørgsmål om sundhedstilstanden, taler om risici, besvarer spørgsmål og giver detaljerede råd om form og farve af den tilsigtede pigmentering.

6. Arbejds miljø og hygiejne

Behandlingerne foregår i separate lokaler (adskilt fra venteområde), hvor vægge, gulv og teknisk udstyr er nemt at rengøre og desinficere. Der er udarbejdet en separat hygiejneplan.

Arbejdet udføres efter nøje desinfektion af arbejdspladsen og arbejdsmiljøet. Der anvendes handsker og mundbeskyttelse. Slangen til redskabet er hygiejnisk beklædt.

Nålen og nålens dyse er integreret i et engangssteriliseret hygiejnemodul, med serienummer. Der skiftes også hygiejnemodul ved skift af farve. De hygiejniske moduler er pakket og forsejlet bag en membran der beskytter håndstykket mod kontaminering af forurenede væsker og luftcirkulation. De fjernes fra pakken umiddelbart før behandling.

En overførsel af bakterier fra kunde til kunde eller fra behandler til kunde eller omvendt er stort set ikke muligt grundet denne patenterede teknik.

7. Uddannelsesforløb

Mikropigmentister der er uddannede efter LaBina® - Ecuri Cosmetics – Long Time Liner - Nouveau Contour - LCN, Goldeneye, Monalisa Permanent Makeup's uddannelseskoncepter, der bygger på mere end 31 års erfaring, skal som absolut minimum gennemgå et 6 ugers uddannelsesforløb. Se vedhæftede uddannelsesplan – bilag 1.

Uddannelsen er betydeligt mere omfattende end f.eks. de uddannelseskriterier, som Østrig, som det eneste EU land har indført, indtil videre, og uddannelse går langt videre og mere end opfylder de krav og retningslinjer der er opført i "Udkast til lovforslag om en registrerings- og tilsynsordning m.v."

En optimal uddannelse tager megen tid, og hos LaBina® - Ecuri Cosmetics – Long Time Liner - Nouveau Contour - LCN, Goldeneye, Monalisa Permanent Makeup, er der på alle trin i uddannelsesforløbet, fagligt tilsyn.

Som erfarne mikropigmenteringseksperter ledsager vi ikke kun vores studerende hele vejen under uddannelsesforløbet, men også efter endt uddannelse.

8. Pigmenter til Mikropigmentering

LaBina® - Ecuri Cosmetics – Long Time Liner - Nouveau Contour - LCN, Goldeneye, Monalisa Permanent Makeup benytter kun pigmenter til mikropigmentering der overholder Contour Europa Rådets anbefalinger mht. indhold. Pigmenterne overholder alle forskrifter som i udkastet til lov om tatovering, og ingen mikropigmenterings-pigmenter indeholder langtidsholdbart farvestof, da mikropigmenteringen ikke udføres med henblik på permanent eller langvarig farvning.

Pigmenterne ilægges overfladisk i huden, i epidermis, 0,2mm til maksimum 0,8mm. Således behandlingen ikke vil være permanent eller bevirke langvarig farvning af huden som ved normal tatovering hvor pigmenterne ilægges hudens dybere lag (dermis). Alle pigmenter er EU-godkendte og laboratorietestet for risiko mht. allergi, med et resultat, der beviser at allergirisikoen ved disse pigmenter er 1: 1000. Desuden bliver alle forbrugere allergitestet 7 dage inden behandlingen.

Alle pigmenter er specialfremstillet til mikropigmentering og er 100% organiske og består af stabile farvestoffer, hvoraf nogle producenteres pigmenter er tilsat NOVOXX pulver, der bevirker, at pigmenterne er fri for bakterier, svampe samt 100% sterile.

Pigmenterne indeholder ikke jern-oxider eller titanium-dioxid og eventuelle andre metaller er langt under EU's forskrifter for Mikropigmenterings-farver. Hvert enkelt pigment er laboratorietestet og med egen analyse/certifikat.

Ved mikropigmentering ilægges permanenterne med specielt fremstillede maskiner og tilbehør

Vores blækteknologi og injektionsteknik adskiller sig markant fra, hvad der benyttes til traditionel tatovering.

9. Produktsikkerhed

Alle relevante råmaterialer i vores pigmenter analyseres af autoriserede laboratorier, mod 60 forskellige parametre. Testen udføres efter EU lovkraft og anbefalinger.

I laboratorietesten testes pigmenterne for, at de er fri for cadmium-, kromat-, kviksølv-, selen-, tellur-, thallium-, uran- og opløselige bariumforbindelser.

Pigmenterne ligger betydeligt under de anbefalede værdier og strenge grænser i EU-Rådets resolution Resolution ResAP (2008) 1 for antimon, arsen, bariumsulfat, bly og chrom.

En analyse med alle relevante og nødvendige oplysninger medfølger hvert enkelt pigment, og opføres i forbrugers journal.

I forventning om fremtidige regler og reguleringer, analyseres råmaterialerne i vid udstrækning også på tungmetaller. På dette område opfylder vi de strengere krav i Europarådets henstilling, som også fastsætter en grænse for andelen af tungmetaller.

På etiketten på hver flaske af vores pigmenter er alle data oplyst i overensstemmelse med mærkningskravene (DIN EN 980) for medicinsk udstyr, og alle nødvendige oplysninger gives i tillæg til kravene i Tattoo Agents Ordinance. De pigmenter, der anvendes til farveblandingen er tydeligt angivet på etiketten af hvert pigment, hvilket angiver de respektive INCI-tal.

Vi benytter ikke alkohol, da alkohol fordampes under opbevaring, med det resultat, at det resterende pigment kan virke som et næringsmedium for mikroorganismer og danne grundlag for udbredelse af bakterier.

Hvert enkelt pigment er journaliseret med serienummer og kan derfor spores i mindst fem år.

10. Nålemoduler og maskiner

Maskiner og nåle er specialfremstillet. Alle nåle er sterile og med eget serienr., der bl.a. bruges til journalføring. Maskinerne og nålemoduler er fremstillet således, at der er minimal risiko for infektioner m.v. Teknikkerne er ikke identiske med almindelig tatovering, og veluddannede mikropigmentister, der benytter de korrekte pigmenteringsmaskiner, vil opnå et perfekt resultat, som altid giver kunden tilfredshed og mere selvværd.

Maskiner og nåle overholder desuden EU's forskrifter.

Det er således ikke en tatovering, der udføres i ansigtet, men en mikropigmentering, der fremhæver eller opfylder en persons eksisterende udtryk eller fremtoning, der er forsvundet eller har ændret sig af forskellige grunde som f.eks. sygdom, alder eller lignende.

11. Regler og retningslinjer for behandlinger og uddannelser

Vi ser meget gerne indført regler og retningslinjer for uddannelse, pigmenter, nåle og maskiner.

LaBina® - Ecuri Cosmetics – Long Time Liner - Nouveau Contour - LCN, Goldeneye, Monalisa Permanent Makeup har et uddannelsesforløb der mere end matcher de krav, der stilles i Østrig, og vi uddanner vore mikropigmentister i at benytte maskiner, pigmenter og nåle som nævnt i ovennævnte.

Ideelt set ønsker vi stiftet en brancheforening under DKF, til at varetage de fremtidige interesser inden for mikropigmentering. DKF skal stifte denne gruppe af egnede fagmæssigt kyndige personer. De i gruppen valgte personer skal besidde bl.a.

- have stor brancherelevant erfaring
- være godkendt af DKF som leverandør af mikropigmentering og leve op til alle kravene hertil

Delforeningens primære opgave udmønter sig i godkendelse af leverandører ud fra de af DKF og delforeningens vedtagne optagelseskrav. Vores oplæg til disse er:

- Forbindelse til en leverandør med EU-godkendte pigmenter og produkter, og EU-godkendt udstyr
- I besiddelse af et erhvervet trænerbevis
- Ansøger har mindst 3 års erhvervs erfaring med mikropigmentering

Krav til den certificerede Mikropigmentist

- Personlig registrering hos den relevante Styrelse hvor certifikat fra godkendte uddannelsescenter uploades. Dette giver den uddannede, og ikke dennes tilknyttede arbejdsplads godkendelse
- Hygiejnebevis er erhvervet, dette kursus kan tilbydes af DKF.

Oplæg til uddannelsescenterets krav til uddannelse i Mikropigmentering (se vedhæftede udkast til uddannelsesforløb)

- Et samlet forløb på mindst 6 uger, heraf mindst 19 dage aktive dage
- Mindst 9 dage på skole (udspecifiseret som 3 dage med øjenbryn, 3 dage med Eyeliner, 3 dage med læber).
- Mindst 10 dage med fjernstudering
- Forud for deltagelse på uddannelse erhverves hygiejnebevis
- Tegnekursus
- Inden for feltet relevant hygiejnisk oplæring i omgang med udstyr, produkter og klienter
- Vi lægger op til at det enkelte godkendte uddannelsescenter kan sammensætte den optimale relevante uddannelse, forudsat at ovenstående krav om minima overholdes
- Ved bestået eksamen i Mikropigmentering gives et midlertidigt certifikat. Dette certifikat fornys mindst 1 gang årligt i en periode på to år, hvorefter certifikatet kan erhverves permanent

I udarbejdelsen af kravene til uddannelsescentrene er skelet til Østrig, som er eneste EU-land med regulering, hvor kravene er væsentligt lempeligere end dette oplæg.

Såfremt Ministeriet ønsker yderligere oplysninger, er vi naturligvis til rådighed.

Bilag:

Bilag 1: Uddannelsesbilag vedrørende uddannelsen: PERMANENT MAKEUP MIKROPIGMENTIST.

Med venlig hilsen

På vegne

LaBina® - Ecuri Cosmetics – Long Time Liner - Nouveau Contour - LCN, Goldeneye, Monalisa Permanent
Makeup

Per Kjersfeldt

CEO

LaBina Denmark

Uddannelsesbilag vedrørende uddannelsen: PERMANENT MAKEUP MIKROPIGMENTIST

På uddannelsen til permanent makeup mikropigmentist hos LaBina, Ecuri, Long Time Liner, Nouveau Contour, LCN, Goldeneye og Monalisa Permanent Makeup, får eleven et stabilt fundament for fremtidigt arbejde med mikropigmentering, gennem teoretisk viden og praktiske færdigheder. Eleven får en grundlæggende viden om anatomi, fysiologi, patologi/komplikationer, hygiejne og klinikdrift. Eleven får et indgående kendskab til det udstyr, der bruges til mikropigmentering og uddannes til kun at arbejde med mikropigmentering, i en dybde på 0,2mm – 0,8mm i huden. Eleven skal uddannes i de tre mest grundlæggende typer behandlinger: bryn, læber og eyeliner samt i kundepsykologi, kundepleje, rådgivning og journalføring. Uddannelsens formål er at skabe et stabilt fundament for fremtidigt arbejde med mikropigmentering.

Uddannelsen til PERMANENT MAKEUP defineres således:

En professionel permanent makeup mikropigmentist, udfører kosmetisk mikropigmentering på bryn, læber, eller øjenlåg som i både form og farve kun rekonstruerer (human-estetisk formål efter ulykker/kemoterapi) eller fremhæver naturlige(!) ansigtstræk (estetisk formål ifb manglende naturlige farve eller hårvækst, f.eks. ved bryn/vipper) og ikke indebærer dekorationer i form for tegn/bogstaver/andre kunstneriske mønstre i ansigtet, og IKKE erstatter dekorativ makeup/creme eller forandrer naturlige ansigtsudtryk hverken med tydelig farve eller form. Mikropigmentering adskiller sig væsentlig fra klassiske tatovering på kroppen i den grad i pga. tidsbegrænset holdbarhed, der arbejdes omhyggeligt på små arealer, mængden af farvestof (pigment) og den "overfladiske" måden det udføres på.

Krav til uddannelse indenfor uddannelsen PERMANENT MAKEUP MIKROPIGMENTIST

1. Før eleven kan starte på uddannelsen som permanent makeup mikropigmentist, skal eleven have gennemgået et hygiejne kursus, bestået og have erhvervet sig et hygiejnecertifikat.
2. Uddannelsen udføres kun af person, der har en relevant uddannelse, og relevant erhvervs erfaring, hvor den primære behandling har været som permanent makeup mikropigmentering, og arbejdet har været udført på fuldtid.
3. For at eleven kan anses for at have en godkendt uddannelse, afsluttes forløbet med en godkendende skriftlig og praktisk prøve. Uddannelsesudbyderen er ansvarlig for, at eleven har fået de rette forudsætninger til at aflægge en disse prøver. Efter at have bestået de afsluttende prøver, kan eleven selvstændigt udføre mikropigmentering, ligesom eleven vil være certificeret til at søge ret til at have egen forretning som permanent makeup mikropigmentist, godkendt af myndighederne.

4. Uddannelsesstedet, har udført uddannelse indenfor mikropigmentering i samarbejde med en leverandør i mindst tre år.
5. Uddannelsen består af mindst 114 timers planlagt undervisning, hvoraf mindst 54 timer skal foregå fysisk hos uddannelsesudbyderen. Samtlige timer registreres for hver elev og kan dokumenteres. Uddannelsen strækker sig over minimum 19 kursusdage fordelt over minimum 6 uger, og indeholder relevante teorier der understøtter praksis. Der er som minimum 9 undervisningsdage på undervisningsstedet og minimum 10 hjemmearbejdsdage, som både indeholder gennemgang af teori og øvelser. Eleven får mellem hver undervisningsdel, tildelt hjemmearbejde, både teoretisk og praktisk da det er vigtigt at få trænet og øvet motorikken igennem praktiske øvelser. Hjemmearbejdet dokumenteres – f.eks. med fotos. Alle øvelser foregår både på papir og på kunstig hud – både på uddannelsesstedet og derhjemme. Der udføres også arbejde på levende modeller.
6. Fjernundervisning i den forstand, at eleven primært driver selvstudier i praktiske fag et andet sted end hos uddannelsesudbyderen, er ikke godkendt.
7. Uddannelsens virksomhed følger alle gældende myndighedskrav.
8. Uddannelsen er i overensstemmelse med dansk lov og andre relevante myndigheders krav.
9. Uddannelsesstedet kan ved henvendelse fremvise en god økonomi
10. I undervisningen anvendes passende elektriske tidssvarende redskaber, som er af passende kvalitet, og CE mærket.
11. I undervisningen anvendes professionelt og tidssvarende teoretisk materiale, der er udarbejdet i undervisningsstedets regi.
12. Uddannelsens lærer i praktiske fag har mindst fem års erhvervs erfaring indenfor mikropigmentering på fuld tid, og er certificeret træner hos deres leverandør. Uddannelsesforløbet på uddannelsesstedet, er altid under fagligt tilsyn og foregår i dertil indrettede lokaler og en certificeret træner må ikke undervise mere end 3 kursister ad gangen.
13. Undervisningen foregår på en pædagogisk og elevdemokratisk vis. Undervisningen består af individuel feedback og supervision. De studerendes faglig-personlige udvikling og praktiske kompetencer evalueres løbende ved selvevaluering og i dialog med underviseren.
14. Kursister skal som minimum have taget folkeskolens afgangsprøve, samt have sans for form og farver for at kunne starte på uddannelsen. Alle kursister skal desuden have bestået et hygiejnekursus før uddannelsesstart. Uddannelsen stiller bl.a. krav til motoriske og kreative evner og talent, samt kræver kunstneriske færdigheder og evner over gennemsnittet. Vore PERMANENT MAKEUP MIKROPIGMENTIST uddannelser stiller krav til motoriske og kreative evner, og eleven skal have sans for form og farver.

Disse adgangskvalifikationer vurderer uddannelsesstedet professionelt. Eleven kan optages på uddannelsen på baggrund af en skriftlig tilmelding og en personlig samtale.

15. Uddannelsen består af både teori og praktik, samt et læsepensum. Undervisningen indeholder følgende elementer:

Teoretiske fag	Praktiske fag
Grundlæggende teori om mikropigmentering. Hvordan startede det? Vigtige fagudtryk; Moderne mikropigmentering; Forstå Mikropigmentering (grundlæggende koncepter)	Mikropigmentering - eyeliner "Vippefortætning" (enkelt/dobbelt) og "Bred eyeliner". Eyeliner former; Eyeliner typer (Vippefortætning). Øjenformer (Forbedring af øjenformer) Behandlings detaljer; hastighed og nål vinkel, valg af nål og pigmenter. Human medicinsk pigmentering (rekonstruktion). Behandlingen trin-for-trin
Hudens opbygning / Anatomi / fysiologi	Mikropigmentering - bryn Bryn former: brynenes betydning. Ansigtsformer og optimale brynformer. Optegningsteknik. Behandlings detaljer: Optegning hairstrokes teknik, hastighed og nål vinkel, valg af nål og pigmenter. Human medicinsk pigmentering (rekonstruktion). Behandlingen trin-for-trin
Behandlingsforløb og kundepsykologi* (samtykkeerklæring, kunde journal). Etik og moral Økonomi	Mikropigmentering - læber Detaljeret læbemikropigmenterings teknik. Læbeformer. Optegningsteknik. Behandlings detaljer Hastighed og nål, vinkel, valg af nål og pigmenter. Human medicinsk pigmentering (rekonstruktion). Behandlingen trin-for-trin for
Hygiejne (instrumenter, hygiejne artikler, behandlerbord og i lokale. Hygiejne før og efter behandling).	Analyse ved hver behandling
Hudsygdomme, kontraindikationer	Kundekort til hver behandling
Apparaturlære, produktkendskab, ingredienseteknologi, farve- og formlære	Kundebehandling, Teoretiske og praktiske eksaminer
Hudtyper og deres stor betydning for resultat af mikropigmentering: Hudtyper i forskellige aldersgrupper; Tør-kombineret-fedtet hud; Varm eller kold hudtype; Fitzpatrick's klassifikation.	Ergonomi

<p>Før, under og efter behandlingen (anbefalinger, regler, aftercare instruktioner).</p>	
--	--

***kundepsykologi.**

Et vigtigt emne i undervisningen er kundepsykologi. Forventningerne til en uddannet indenfor PERMANENT MAKEUP MIKROPIGMENTERING er høje, hvilket er meget forståeligt, eftersom mikropigmentering er en dyr behandling, og fordi det udføres på kundens ansigt. Det handler ikke kun om det ydre, men også om kundens selvtillid og selvværd. Eleven skal derfor forstå kundens tankegang, håndtere deres bekymringer respektfuldt og slutteligt nå et resultat som behager kunden. Den studerende skal opnå kvalifikationer og kompetencer til at udføre mikropigmentering ud fra fagligt velkvalificeret metodevalg og med høj etik.

Formand: Nis Staack
Tlf.: 53 58 88 60
E-post: formand@dansktatovoerlaug.dk

<http://www.dansktatovoerlaug.dk>

6. november 2017

Dansk Tatovør Laugs høringssvar over udkast til lovforslag om en registrerings- og tilsynsordning m.v. for tatoveringsstedet (tatoveringsloven)

Følgende notat er foreningen for danske tatovørers, Dansk Tatovør Laugs, officielle høringssvar til udkast til lovforslag om en registrerings- og tilsynsordning m.v. for tatoveringsstedet (tatoveringsloven).

Den frivillige brancheadministreret registreringsordning for tatovører, der blev indført i 2013 er i dens nuværende form ikke funktionsdygtig, da ordningen ikke har medført en eneste registrering siden oprettelsen i 2013.

Dansk Tatovør Laugs primære budskab i forbindelse med lovforslaget om en registrerings- og tilsynsordning for tatoveringssteder er, at brancheorganisationerne skal inddrages i processen med henblik på at skabe en lov, hvor tatoveringssteder registrerer sig.

Registreringsordning

I udkastet til lovforslaget foreslås en obligatorisk registreringsordning omfattende almindelige, traditionelle tatoveringssteder. Tatoveringssteder skal ifølge udkastet til lovforslaget registrere sig hos Sikkerhedsstyrelsen, hvor det vil være ejeren af tatoveringsstedet, der er ansvarlig for, at tatoveringer sker i henhold til de regler, der gælder for registreringsordningen. Dansk Tatovør Laug er positive stemte overfor en obligatorisk registreringsordning, bl.a. for at sikre forbrugersikkerheden.

I dag er der ikke fuldt overblik over antallet af tatovører eller tatoveringssteder, hverken professionelle eller amatører, derfor har vi i dag et tatoveringsmarked, som ingen har overblik over.

Nogle af de krav som der foreslås i udkastet til lovforslaget er allerede gældende i vores nabolande. I Sverige har myndighederne etableret en række krav, som sundhedsmyndighederne har tilsynsordning

med i samarbejde med de kommunale miljøudvalg. Dansk Tatovor Laug opfordrer til, at de danske myndigheder kigger på, hvordan Sverige har organiseret lovgivningen.

I Sverige har myndighederne bl.a. følgende krav til registreringen:

- Tatoveringssteder skal ansøge om registrering seks uger inden tatoveringsstedet åbner
- Tatoveringssteder er forpligtet til leve om op til en række fastsatte krav herunder krav til hygiejne inden, at tatoveringsstedet kan åbne
 - Der er opstillet tretten krav til forbrugeroplysning, som skal sikre forbrugersikkerheden
- Sundhedsmyndigheder skal godkende ansøgningen og de gældende hygiejne krav i butikken inden, at tatoveringsstedet kan åbne

Dansk Tatovor Laug anbefaler, at der tages udgangspunkt i den svenske model, og ser frem til dialog om den mere konkrete indretning af en registreringsmodel.

Tilbage i 2013 da, der blev vedtaget et lovforslag om frivillig registrering var der ingen konsekvenser for de tatoveringssteder, der ikke tilmeldte sig og brancheorganisationer skulle investere i at blive registreret som brancheorganisation for at medlemmer kunne tilmelde sig.

Det betød, at ingen registrerede sig. Tatoveringsmarkedet har eksisteret i mange år på egne vilkår, derfor mener Dansk Tatovor Laug, at hvis der skal gøres forhåbninger om, at tatoveringssteder tilmelder sig registreringsordningen, så skal der være en række konsekvenser for de tatoveringssteder, der ikke tilmelder sig.

Dansk Tatovor Laug vil gerne indgå i et samarbejde med myndighederne om at etablere en brancheadministreret registreringsordning med henblik på at sikre, at vi i den kommende periode får skabt et overblik over tatoveringsmarkedet i Danmark med henblik på at øge forbrugersikkerheden.

Tilsynsordning

Det danske tatovormarked er præget af et manglende overblik – både på antallet af tatovorer, tatoveringssteder og hvem der tatoverer. Dette betyder, at selvom der indføres en obligatorisk registreringsordning, så er informationerne om, hvorvidt tatoveringsstederne registrere sig i ordningen svær tilgængelig. Derfor er tilsynsordningen afgørende.

I det nuværende udkast til lovforslag foreslås en tilsynsfrekvens på 50 % svarende til et gennemsnitligt besøg hvert andet år per tatovørsted, og efter 3 år overgår tilsynsordningen til en risikobaseret tilsynsmodel, hvor tilsynsfrekvensen estimeres til 30 %.

Dansk Tatovør Laug anbefaler myndighederne at forøge tilsynsfrekvensen betydeligt. I dag etableres tatoveringssteder meget ofte, og markedet er uregistreret og der er intet tilsyn. En gennemsnitlig tilsynsfrekvens på 2 år og efter 3 år på en risikobaseret model vil medføre, at tatoveringssteder ikke lader sig registrere, fordi de let kan undgå registrering, fordi de lukker og åbner tatoveringssteder i flæng for at undgå tilsynsordningen og registreringen.

Sanktioner

I forhold til sanktioner, så vil det manglende overblik over markedet og den lave tilsynsfrekvens bevirke, at hvis tilsynsmyndighederne vurderer, at tatoveringsstedet ikke opfylder kravene til tatoveringssikkerhed, så vil tatoveringsstedet blot lukke stedet og åbne i nye lokaler efterfølgende.

I det nuværende lovforslag fremlægges det, at som konsekvens for undladelse af registrering af tatoveringssted, vil der rejses et krav om bødestraf. Dansk Tatovør Laug foreslår, at der i lovforslaget sikres incitament for tatoveringsstederne til at registrere sig. Hvis sanktioner skal få tatoveringsstederne til at opfylde kravene kræver det bødestraffer for tatoveringsstederne, hvis de ikke overholder kravene.

Lov om tatoveringssteder er målrettet et marked, der på nuværende tidspunkt er uoverskueligt. Et marked som ikke har været registreret tidligere, derfor er det afgørende, at lovforslaget fremskriver et væsentligt incitament for tatoveringsstederne til at registrere sig og følge de gældende krav.

Dansk Tatovør Laug står meget gerne til rådighed for spørgsmål eller uddybelse af horingssvaret. Dansk Tatovør Laug vil gerne indgå i en konstruktiv dialog omkring, hvordan vi sikrer en velfungerende registrerings- og tilsynsordning, samt vil hvilke hygiejne og oplysningskrav, der bør være på området.

Med venlig hilsen

Nis Staack

Formand for Dansk Tatovør Laug

Hjørring 6/11-17

Til sundheds og ældreministeriet

Ang. Tatoveringsloven

Da jeg er professionel permanent makeup artist og da det er mit levebrød, tillader jeg mig at svare på høringsbrevet. I mit firma BySahl (ejet af min mand og drevet af mig) laver jeg ikke andet end permanent makeup. Jeg har taget tre grunduddannelser med forskellig kvalitet, men de dyreste og bedste der har været på markedet på daværende tidspunkt. Alle uddannelser indeholder undervisning i hygiejneforhold. Jeg har også efteruddannelse i ind og udland for at kunne lære af de bedste i verden. Det er jeg ikke færdig med endnu. Der er rigtig gode muligheder for at uddanne sig inden for permanent makeup i dag.

Jeg håber på regler som hjælper branchen mod bedre forhold og jeg ønsker alle de regler om registrering og hygiejne som man foreslår velkommen. Jeg har gjort alt hvad der er mig muligt at gøre, for allerede at opfylde de krav der kan stilles ifht. hygiejne og dokumentation af farver og kemi i min klinik. Jeg arbejder med en 6 sideres kundejournal og man får en trykt plejevejledning med, sammen med pleje og hygiejneprodukter når man går. Alt hvad der er muligt at få som engangsmaterialer bruger jeg. Jeg har en hjemmeside som folk henvises til inden de bestiller tid. Alt det ser jeg som en selvfølge.

Jeg synes det er uanstændigt at sammenligne permanent makeup med at tatovere folk i ansigtet. Som den gamle lov lægger op til, vil man sørge for at tatovøren ikke skæmmer folks ansigt. Som man skriver: " Formålet med disse forbud er dels at beskytte personer under 18 år mod at få tatoveringer, som de senere risikerer at fortryde, og dels at forebygge den stigmatisering, som kan følge med, når man får en tatovering i hovedet, på halsen eller på hænderne."

Jeg synes det eneste rigtige er, at være ærlige om, at permanent makeup, teknisk kan sammenlignes med en tattoo, men at når man taler om permanent makeup, lavet af dygtige professionelle, så er det selvfølgelig ikke noget som skæmmer folk, men der imod gør folk mere selvsikre. Permanent makeup artister laver ikke skrift i ansigtet eller andre mærker, som er ud

over det man ellers dagligt bruger af makeup. Veludført permanent makeup er netop ikke noget man lægger mærke til.

Det at man i visse patientgrupper får betalt permanent makeup af kommunen, lige så almindeligt som jeg gjorde til paryk da jeg havde kræft, gør at det er selvmodsigende at sammenligne med at tatovere folk i ansigtet bare på grund af at det teknisk set kan sammenlignes. Her kan også nævnes at nogen får deres uddannelse betalt.

Jeg er bange for hvad denne del af lovgivningen kan give af skræmmende resultater. Folk har brugt permanent makeup i flere år. De sidste to år er der virkelig sket stor udvikling inden for industrien. Det er lige så almindeligt som at gå til frisør. (Jeg er selv tidligere selvstændig frisør) Forbrugeren vil have brug for opfriskninger på alle de mange tusinder af mennesker der allerede har permanent makeup i forvejen. Hvor skal de gå hen? I en kælder eller et køkken et sted ved nogen som man ikke kan tjekke forinden og som måske har købt værktøj og farver på ebay? Hvis jeg nævner dette lovforslag for mine kunder, får jeg en af to reaktioner. Enten bliver de skræmte og bange for at de ikke kan få det de ønsker eller at de ikke kan tage det seriøst, fordi det er lige så almindeligt som at gå til frisøren.

Jeg håber af hele mit hjerte på at I kan se det rigtig at gøre er, at adskille permanent makeup fra traditionel tattoo i ansigtet og i stedet laver en registrering og evt. godkendelse af uddannelser. Så vi kan få så ren og god en branche som muligt.

Mvh. Helle Sahl

BySahl.com

Infobysahlgmail.com

25619056

From: Liz Kierstein
Sent: Sun, 5 Nov 2017 11:59:02 +0100
To: Charlotte Göthilda Magnéli
Cc: DEP Sundheds- og Ældreministeriet
Subject: Hermed hørings svar fra De Professionelle Uafhængige Tatovører i Danmark
Attachments: DPUT hørings svar omkring ny Lov for registrering og tilsyn af tattoo studios.PDF

Vi håber, at dette hørings svar vil vægtes højt, idet vi er branchen, vi er eksperterne, og vi trænger til at få arbejdsro fremadrettet.

Vores kommentarer/ændringer/spørgsmål står i rødt.

På vegne af DPUT.

Med venlig hilsen

Tatto-Liz
Nansensgade 55, kld tv
1366 København K
Danmark

Danmarks første og pt eneste certificerede tattoo studio efter Dansk Standard Insta 800 og DS 2451-10
Indehaver af Danmarks andet og pt eneste auditerede og certificerede tattoo studio (1.ste var også mit) efter DS Insta 800 og DS 2451-10 (nu afløst af NIR)

Founding member of ESTP (European Society of Tattoo and Pigment Research)

Co-Author on "Skin and Health", Winner of British Medicine Book Award 2016

Founder and spokesperson for "De Professionelle Uafhængige Tatovører", a non-profit network and Denmark's largest pro-association, hearing part re our trade

Founder and spokesperson for "Danske Professionelle Uafhængige Laserbehandlere", a non-profit network and hearing part re our trade

Mob +4540607755

www.tatto-liz.dk

Onlinebooking: www.tatto-liz.onlinebooq.dk

Åbningstider: Tirsdag - Fredag 12 - 18

"en ægte tatovør er den, der sætter idé og kvalitet - for pris og tid"

Sundheds- og Ældreministeriet Den 9. oktober 2017 Sagsnr.
1601466 Forslag til Lov om tatovering og en registrerings- og
tilsynsordning m.v. for tatoveringssteder, **samt deres**

ansatte tatovører, lærlinge og medhjælpere

(Tatoveringsloven) Kapitel 1

Lovens formål § 1. Lovens formål er at etablere en obligatorisk
registrerings- og tilsynsordning for tatoveringssteder med

henblik på at øge sikkerheden og mindske de mulige
sundhedsmæssige risici for forbrugerne i forbindelse med tatovering.

Anvendelsesområde og definitioner § 2. Denne lov gælder for
tatoveringssteder, hvor der udøves tatovering i erhvervmæssigt
øjemed, dog gælder kapitel 3 for enhver, der udfører tatovering,
uanset om dette sker i erhvervmæssigt øjemed eller ej. Stk. 2. Denne
lov omfatter ikke tatovering, der udføres som led i behandling, jf.
sundhedslovens § 5. § 3. I denne lov forstås ved: 1) Tatoveringssted: Et
sted, hvor der udføres tatovering i erhvervmæssigt øjemed. 2)
Tatovering: En metode, hvorved tatoveringsfarve med et eller flere
pigmenter (langtidsholdbart farvestof) med nål eller lignende udstyr
indføres i en persons læderhud eller i slimhinde med henblik på
permanent eller langvarig farvning af hud eller slimhinde med det
formål at dekorere, forskønne, korrigere, rekonstruere eller bibringe
det tatoverede område en bestandig markering. Den ved metoden
frembragte farveændring af hud eller slimhinde benævnes
tatovering. 3) Erhvervmæssigt øjemed: At tatovering udføres af en
person, der udfører tatovering som led i sit erhverv, uanset om det er
mod vederlag eller vederlagsfrit. 4) **Erhvervmæssig tatovering:**
Tatovering hvor der kan modtages betaling mod tatoveringsydelsen,
uagtet om der modtages betaling eller ej. Der ses ikke på det
kunstneriske i tatoveringen, men udelukkende på, om der tages
betaling for tatovering eller der kan sandsynliggøres at der kan være
tale om en betalingsegnet ydelse.

Kapitel 2 Registrering af tatoveringssteder hos Sikkerhedsstyrelsen

§ 4. Et tatoveringssted, hvor der udføres tatovering i erhvervsmæssigt øjemed, skal lade sig registrere hos Sikkerhedsstyrelsen.

Registreringspligten påhviler den ejer, der udbyder tatoveringsydelsen. Registrering skal indeholde oplysninger om navn, adresse, telefonnummer, eventuel hjemmesideadresse og eventuelt cvr-nummer på tatoveringsstedet og på den ejer, der udbyder tatoveringsydelsen, **samt på de tatovører, lærlinge og medhjælpere der arbejder i studiet**. Sker der ændringer i forhold til de registrerede oplysninger, har den ejer, der udbyder tatoveringsydelsen, pligt til at opdatere de registrerede oplysninger inden for rimelig tid.

Stk. 2. Det er kun tilladt at udføre erhvervsmæssig tatovering på et tatoveringssted, der er registreret hos Sikkerhedsstyrelsen. Stk. 3.

Sikkerhedsstyrelsen opretter et tatoveringsstedsregister. Stk. 4.

Sikkerhedsstyrelsen offentliggør oplysninger fra tatoveringsstedsregisteret om, hvilke tatoveringssteder, der er registrerede efter stk. 1. **samt på de tatovører, lærlinge og medhjælpere der arbejder i studiet**

§ 5. Erhvervsministeren fastsætter regler om registrering efter § 4, stk. 1, herunder regler om nærmere afgrænsning af de tatoveringssteder, der skal lade sig registrere.

§ 6. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Tatoveringssteders pligter

§ 7. Et tatoveringssted, der er registreret efter § 4, stk. 1, (registreret tatoveringssted) skal sikre forsvarlige infektionshygiejniske forhold. Stk. 2. Styrelsen for Patientsikkerhed fastsætter i samarbejde med Statens Serum Institut **og branchen (idet Statens Serum Instituts udarbejdede forslag bærer tydeligt præg af, at SSI ikke har branchekendskab)**, regler om de infektionshygiejniske krav, der påhviler tatoveringsstederne.

§ 8. Et registreret tatoveringssted skal udlevere skriftlig information til forbrugeren, inden tatovering udføres. Stk. 2. Styrelsen for Patientsikkerhed fastsætter regler om, hvad det skriftlige informationsmateriale til forbrugeren som minimum skal indeholde. **Hvordan og Hvornår? Dette bør udarbejdes i samarbejde med branchen!**

§ 9. Et registreret tatoveringssted skal opbevare navn og adresse på det seneste afsætningsled for de tatoveringsfarver, der anvendes til tatovering på tatoveringsstedet. Oplysningerne skal opbevares på en sådan måde, at de kan sættes i forbindelse med hver enkelt udført tatovering. Stk. 2. Tatoveringsstedet skal opbevare oplysningerne, der er nævnt i stk. 1, i 5 år.

Stk. 3. Tatoveringsstedet udleverer oplysningerne, der er nævnt i stk. 1, om den enkelte tatovering efter anmodning fra forbrugeren.

Kapitel 3 Forbud mod at tatovere personer under 18 år og mod at tatovere personer på visse legemsdele

§ 10. Det er ikke tilladt at udføre tatovering på en person under 18 år. Stk. 2. Det er ikke tilladt at udføre tatovering på en person i hoved, på hals og på hænder. **Den her del ses gerne undladt, og i stedet lade det være op til den enkelte. Går det fri af loven, vil det automatisk også blive mere acceptabelt at have tatoveringer disse steder. Man kunne sætte en aldersgrænse på 25 år, da der vil**

være flere, der har gennemtænkt en synlig tatovering efter nogle år. Derudover gør trenden om at tatovere hænder, hals og hoved, at ingen

overholder denne paragraf. Det passer dårligt med, at partierne er enige om, at den enkelte må bestemme over egen krop. Vi vil ydermere forslå, at Inuitter må tatovere andre Inuitter med traditionelle Inuit-tatoveringer. Det er en Grønlandskultur og dermed også en dansk kultur.

Kapitel 4 Sikkerhedsstyrelsens tilsyn med tatoveringssteder

§ 11. Sikkerhedsstyrelsen fører tilsyn med tatoveringssteder. **UTs egen auditeringsmodel bør kunne træde i stedet.** Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan af tatoveringssteder og personer, der arbejder på tatoveringsstedet, kræve at få meddelt alle oplysninger, der er nødvendige for at udøve tilsynet efter stk. 1. **Hvis ikke alle registreres, har denne pasus ingen virkning.**

§ 12. For at tilvejebringe oplysninger til brug for gennemførelse af tilsynet efter § 11, stk. 1, har Sikkerhedsstyrelsens repræsentanter til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til private ejendomme og lokaliteter. Politiet yder om nødvendigt Sikkerhedsstyrelsen bistand hertil. § 13. Sikkerhedsstyrelsen kan i tilsynsøjemed, jf. § 11, stk. 1, foretage registersamkøring af oplysninger fra egne registre og offentligt tilgængelige oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder. Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan indhente ikkeoffentligt tilgængelige oplysninger fra offentlige myndigheder med henblik på registersamkøring i tilsynsøjemed, i det omfang det er af væsentlig betydning for at udøve tilsynet efter § 11, stk. 1. § 14.

Sikkerhedsstyrelsen kan give et registreret tatoveringssted påbud om at træffe foranstaltninger med henblik på at efterleve krav fastsat i §§ 7-9 eller regler udstedt i medfør heraf. Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan afregistrere et tatoveringssted, hvis tatoveringsstedet ikke efterkommer et påbud udstedt i medfør af stk. 1. Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan afregistrere et tatoveringssted, hvis tatoveringsstedet har overtrådt §§ 7-10 eller regler udstedt i medfør heraf eller afviser at medvirke til Sikkerhedsstyrelsens tilsyn efter § 11, stk. 1.

Kapitel 5 Klageadgang

§ 15. Sikkerhedsstyrelsens afgørelser truffet efter denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. **Stk. 2. Er afgørelsen af en sådan karakter, at afgørelsen kan påvirke hele tatoveringsbranchen, kan der med juridisk bistand, indbringes for anden myndighed.**

Det vil være formålstjenstligt, at et medlem fra branchen, evt. udpeget af sikkerhedsstyrelsen, sad med ved klagesager.

Kapitel 6

Gebyrer § 16. Sikkerhedsstyrelsen opkræver årligt et gebyr hos den, der har registreret et eller flere tatoveringssteder efter § 4, stk. 1, til dækning af styrelsens udgifter til registreringsordningen og tilsynet efter § 11, stk. 1. Sikkerhedsstyrelsen opkræver desuden et gebyr for opfølgende tilsynsbesøg på tatoveringsstedet ved påbud efter § 14, stk. 1. Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om størrelsen af og opkrævningen af gebyrer efter stk. 1, herunder regler, hvorefter Sikkerhedsstyrelsen i særlige tilfælde kan dispensere fra opkrævningen af gebyr. **Se vejledning omkring udenlandske tatovører – DE SKAL BETALES for. Netop grundet udenlandske ”midlertidige” tatovører i Danmark, er priserne undermineret og har foranlediget en skævvridning.**

Kapitel 7

Straf § 17. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, som: 1) undlader at opfylde registreringspligten, jf. § 4, stk. 1, 2) udfører tatovering i erhvervsmæssigt øjemed på et tatoveringssted, der ikke er registreret hos Sikkerhedsstyrelsen, jf. § 4, stk. 2, 3) overtræder forbuddene i § 10, 4) undlader at opfylde en oplysningspligt efter § 11, stk. 2, eller 5) undlader at opfylde et påbud efter § 14, stk. 1. Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5.

Kapitel 8 Ikrafttræden, ophævelses- og overgangsbestemmelser m.v.

§ 18. Loven træder i kraft den 1. juli 2018. Stk. 2. Lov nr. 194 af 8. juni 1966 om tatovering ophæves. Stk. 3. Lov nr. 427 af 1. maj 2013 om en frivillig, brancheadministreret registreringsordning for tatovører ophæves. § 19. De, der udøver erhvervsmæssig tatovering på tidspunktet for denne lovs ikrafttræden, skal lade det eller de tatoveringssteder, hvor tatovering udføres, registrere efter § 4, stk. 1, senest den 1. januar 2020. § 20. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. **Der kan søges dispensation for §10 stk. 2., hvis der er tale om kulturelle og historiske tatovering på hænder, hals og hoved (forudsat den § ikke annulleres)**

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger 1. Indledning I dag er det tilladt for enhver at udføre tatoveringer **også i hjemmet, uden viden og med beviselig giftige tatoveringsfarver**. Tatoveringserhvervet er i dag reguleret i lov nr. 427 af 1. maj 2013 om en frivillig, brancheadministreret registreringsordning for tatovører, som trådte i kraft den 1. januar 2014. Lovens formål er at etablere en frivillig, brancheadministreret registreringsordning for tatovører med henblik på at oplyse og beskytte forbrugerne mod risici i forbindelse med tatovering.

Det har imidlertid vist sig, at tatoveringsbranchen ikke bakker op om den frivillige ordning. Ingen brancheforening har således til dato søgt om at blive godkendt af Styrelsen for Patientsikkerhed til at registrere tatovører. Loven er dermed uden praktisk betydning.

Tatovering er desuden reguleret i lov nr. 194 af 8. juni 1966 om tatovering (tatoveringsloven). Loven opstiller et forbud mod at tatovere personer under 18 år og et forbud mod at tatovere i hoved, på hals og på hænder. Formålet med disse forbud er dels at beskytte personer under 18 år mod at få tatoveringer, som de senere risikerer at fortryde, og dels at forebygge den stigmatisering, som kan følge med, når man får en tatovering i hovedet, på halsen eller på hænderne.

Da den nuværende, frivillige registreringsordning ikke har virket efter hensigten, foreslås det derfor at ophæve lov om en frivillig, brancheadministreret registreringsordning for tatovører og i stedet indføre en obligatorisk registreringsordning for tatoveringssteder, der udfører tatovering i erhvervmæssigt øjemed. Med ordningen sikres det, at forbrugerne har mulighed for at benytte tatoveringssteder, der opfylder et minimum af krav til hygiejne, dokumentation for tatoveringsfarver og forbrugerinformation.

Der lægges med forslaget op til, at registreringen af tatoveringssteder **og deres tatovører, lærlinge og medhjælpere der arbejder i studiet** skal ske hos Sikkerhedsstyrelsen, der samtidig vil skulle føre tilsyn med, at tatoveringsstederne overholder disse krav. Lever tatoveringsstederne ikke op til kravene, vil der kunne blive tale om udstedelse af påbud med opfølgende tilsynsbesøg og ultimativt afregistrering og/eller idømmelse af bødestraf.

Med lovforslaget foreslås det desuden at fastholde og videreføre forbud **om at tatovere i hoved** i tatoveringsloven ved at indsætte det i den foreslåede lov.

Der lægges med forslaget op til, at ordningen finansieres gennem et gebyr, der opkræves hos ejere af tatoveringssteder i forbindelse med registreringen og herefter hvert år på datoen for registreringen. **Der bør ikke være et gebyr for opfølgingsbesøg, da dette kan være skruen uden ende.**

1.1. Baggrund

Flere europæiske lande, herunder Sverige, Nederlandene, Storbritannien har indført en regulering af tatovørerhvervet. I Sverige er tatoveringsvirksomheder eksempelvis forpligtede til at anmelde til den stedlige kommune, at de starter virksomhed mindst seks uger inden, at virksomheden startes. Tatoveringsvirksomheden er herefter forpligtet til at leve op til en række fastsatte krav, herunder krav til hygiejne, og de skal kunne fremvise en oversigt over de kemiske produkter, der opbevares i virksomheden. De svenske kommuners

miljöinspektörer fører et gebyrfinansieret tilsyn med tatoveringsvirksomhederne. I Sverige koster et besøg mellem 450 og 600 SEK pr time ved varslet besøg alt efter "kommune". Hvor langt tid tager et besøg? Det er frustrerende for Sveriges tatovører, at der er forskel på gebyret. Derfor bør der være ens gebyr for alle i Danmark og i samme størrelsesforhold som i Sverige.

Hvad er en tatovering?

Ved tatovering indføres der pigment i hud eller slimhinde. Pigment frembringer en farveændring af huden/slimhinden. Det er pigmentkornene, der udgør den fysiske tatovering i huden/slimhinden. Tatovering er både en metode og et resultat af anvendelsen af metoden i form af farveændring af hud eller slimhinde. Ved tatovering indføres tatoveringsfarve med et eller flere pigmenter (langtidsholdbart farvestof) med nål eller lignende udstyr i en persons læderhud eller i slimhinde med henblik på permanent eller langvarig farvning af hud eller slimhinde med det formål at dekorere, forskønne, korrigere, rekonstruere eller bibringe det tatoverede område en bestandig markering. Den ved metoden frembragte farveændring af hud eller slimhinde benævnes tatovering.

1.1.2. Sundhedsmæssige risici forbundet med tatovering Det er ikke uden helbredsmæssige risici at blive tatoveret. De følger, der kan være efter tatovering, er mangeartede og kan inddeles i gener og komplikationer. Eventuelle gener og komplikationer kan vise sig i større eller mindre grad hos den enkelte. Der findes ingen opgørelser over, hvor mange der får gener og komplikationer som følge af tatovering.

Gener i forbindelse med tatovering er lokale eller generelle objektive eller subjektive lettere forandringer, som den tatoverede har pådraget sig ved tatoveringen, og som er udløst af denne. Gener kan være akutte eller umiddelbare i forbindelse med udførelsen af tatoveringen eller forbigående og fortage sig i takt med, at tatoveringen heler op. Gener kan også være kroniske i form af permanente eller stadigt

tilbagevendende gener. Den hyppigste kroniske eller tilbagevendende gene ved tatovering er kløe og hævelse af tatoveringen, når den bliver udsat for sollys. Det anslås, at ca. hver femte af de tatoverede får sådanne gener. Uafhængige Tatovører har lavet en egenbetalt kampagne med flyers for at minde forbrugeren om, at der skal bruges solcreme. Det er egentlig Sundhedsstyrelsen og Styrelsen for Patientsikkerheds ansvar, og en del af registreringsgebyret bør gå ubeskåret til kampagner. Da det i sidste ende er sundhedsvæsnet, der skal betale for evt. komplikationer, bør det også være Sundhedsstyrelsen og Styrelsen for Patientsikkerhed, der forestår disse kampagner. Her tænkes der ikke på rødme, lettere betændelse opstået efter en tatovering, som kan undgås ved almindelig sårpleje, men på de store gener i form af allergiske reaktioner.

Komplikationer i forbindelse med tatovering er alvorlige bivirkninger i tatoveringer, der har karakter af sygdom eller invalidering, og som typisk får den tatoverede person til at søge lægelig behandling (hvad koster et lægebesøg i Danmark?). Det kan være infektiøse komplikationer forårsaget af bakterier og andre mikroorganismer eller virusinfektioner. Infektioner med bakterier kan medføre lokale betændelsestilstande eller betændelsestilstande, som kan spredes til hele kroppen og føre til alvorlig sygdom som blodforgiftning, der er en livstruende tilstand, som kræver behandling på hospital. Overfladiske infektioner med bakterier ses som betændelse i huden og omkring tatoveringen. Det vil ofte være stafylokokker og streptokokker, som kan give sår, bylder eller en tilstand som rosen, som medfører behov for antibiotikabehandling. Tatovering kan medføre virusinfektion, som oftest er blodbåren smitte. De vira, der kan overføres ved tatovering er hepatitis B, hepatitis C og HIV. Kun få personer er dog rapporteret inficeret med HIV gennem en tatovering. Ubehandlet hepatitis kan med tiden resultere i skrumpelever og leversvigt, og risikoen for kræft i leveren er også øget. Der kan opstå lokale virale infektioner i form af vorter, kønsvorter og vandvorter i tatoveringen. Der bør oprettes et register for komplikationer i tatoveringer med lægeindberetningspligt, så der kan males og vurderes, at tiltag som denne registreringsordning har en effekt. VI hører mange henkastede tal uden statistikker, eller

andre beviser.

Infektion er hyppigere ved tatovering under uhygiejniske forhold. Smittekilden kan være personen, der udfører tatoveringen, inventar og udstyr, forurenede tatoveringsfarve eller den tatoverede selv.

Tatovering kan foruden infektioner medføre allergisk reaktion mod tatoveringsfarven. Risikoen er størst i røde tatoveringer baseret på azo-farvestof (man ved erfaringsmæssigt, at dette ofte sker i forbindelse sollys. Derfor vores kampagne). Allergisk reaktion kan give kroniske hævelser, knudedannelser, skællen, rødme, kløe og eventuelt smerte. Behandlingen er kirurgisk med fjernelse af mest muligt pigment, evt. ved at skære tatoveringen bort. Allergiske reaktioner kan forværres ved forsøg på fjernelse med laser.

Tatoveringsfarver er kemiske produkter, hvor der kan forekomme kemiske og mikrobielle urenheder, som kan stamme fra råvarerne og/eller fra selve produktionen af farverne.

Kemiske indholdsstoffer i tatoveringsfarver er kortlagt og identificeret via analyser i såvel danske som udenlandske undersøgelser.

Tatoveringsfarver kan indeholde en række potentielt sundhedsskadelige metaller, herunder bly samt andre skadelige kemiske stoffer som f.eks. stofgrupperne primære aromatiske aminer og PAH'er (polyaromatiske hydrokarboner). De sidstnævnte stofgrupper er med stor sandsynlighed utilsigtede forureninger og nedbrydningsprodukter i tatoveringsfarverne, da de ikke har nogen funktion i farverne. For at gøre farverne mere sikre i hele EU er ECHA (EU's Kemikalieagentur) ved at udarbejde et forslag om begrænsning af de problematiske kemikalier i tatoveringsfarver og derved tage højde for de potentielle sundhedsmæssige risici, som farverne kan medføre. Formålet er at få indført en fælles kvalitetsstandard for blæk til tatoveringsfarver produceret eller solgt i de europæiske lande.

2. Lovforslagets hovedpunkter 2.1. Anvendelsesområde og

definitioner 2.1.1. Gældende ret Tatoveringsserhvervet er i dag reguleret i lov nr. 427 af 1. maj 2013 om en frivillig,

brancheadministreret registreringsordning for tatovører, som trådte i kraft den 1. januar 2014. Lovens formål er at etablere en frivillig, brancheadministreret registreringsordning for tatovører med henblik på at

oplyse og beskytte forbrugerne mod risici i forbindelse med tatovering. Det har imidlertid vist sig, at tatoveringsbranchen ikke bakker op om den frivillige ordning, og ingen brancheforening har således til dato søgt om at blive godkendt af Styrelsen For Patientsikkerhed til at registrere tatovører. Loven er dermed uden praktisk betydning.

Begrebet tatovering er i forarbejderne til lov nr. 427 af 1. maj 2013 om en frivillig, brancheadministreret registreringsordning for tatovører defineret som: "...indføring med nål af farve i hudens dybere lag." Det er samme sted defineret, hvad der forstås ved en tatovør: "Ved tatovør forstås en person, som foretager tatovering i form af permanent tegning ved indføring af farve med nål i hudens dybere lag."

Udover at tatoveringserhvervet er reguleret i lov nr. 427 af 1. maj 2013 om en frivillig, brancheadministreret registreringsordning for tatovører, er tatovering reguleret i lov nr. 194 af 8. juni 1966 om tatovering. Loven opstiller et forbud mod at tatovere personer under 18 år og et forbud mod at tatovere i hoved, på hals og på hænder. Formålet med disse forbud er at beskytte personer under 18 år mod at få tatoveringer, som de senere risikerer at fortryde og at forebygge den stigmatisering, som kan følge med, når man får en tatovering i ansigtet.

Hverken lov nr. 194 af 8. juni 1966 om tatovering eller dens forarbejder definerer begreberne tatovering, tatovør eller forbruger.

2.1.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning Det foreslås, at loven skal gælde for tatoveringssteder, **samt de tatovører, lærlinge og medhjælpere der arbejder i studiet** .

Ved et tatoveringssted forstås efter lovforslaget et sted, hvor der

udføres tatovering i erhvervmæssigt øjemed. Der kan være tale om en tatoveringsforretning på en fast lokalitet eller et sted, hvor der lejlighedsvis udføres tatovering, f.eks. ved tatoveringsevents eller på messer.

Tatovering er i lovforslaget defineret som både en metode og et resultat af anvendelse af metoden i form af farveændring af hud eller slimhinde. Ved tatovering forstås efter lovforslaget således en metode, hvorved blæk med et eller flere pigmentkorn (langtidsholdbart farvestof) med nål eller lignende udstyr indføres i en persons læderhud eller i slimhinde med henblik på permanent eller langvarig farvning af hud eller slimhinde med det formål at dekorere, forskønne, korrigere, rekonstruere eller bibringe det tatoverede område en bestandig markering. Den ved metoden frembragte farveændring af hud eller slimhinde benævnes tatovering.

Lovforslaget omfatter ikke tatoveringer, der udføres som led i behandling, jf. sundhedslovens § 5. Ved behandling forstås efter sundhedslovens § 5 bl.a. undersøgelse, diagnosticering, sygdomsbehandling, i forhold til den enkelte patient. Tatovering som led i behandling af patienter kaldes medicinsk tatovering, fordi tatoveringen sker på medicinsk indikation. Medicinsk tatovering anvendes oftest i hospitalsregi. Tatovering som udføres som led i behandling er f.eks. markering af strålefelter ved strålebehandling og markering af slimhinder i forbindelse med kikkertundersøgelse. Tatovering anvendes også rekonstruktivt,

f.eks. ved tatovering af en "ny" og efterlignet brystvorte efter operation for brystkræft eller ved bruntoning af huden hos patienter med sygdommen vitiligo, hvor der i ellers normal hud pludselig sker pletvis pigmenttab, eller til patienter med sygdom, der medfører tab af øjenbryn. Medicinsk tatovering anvendes desuden korrektivt, f.eks. ved bruntoning af et hvidt ar i ansigtet efter en operation for at genskabe normal hudfarve.

Ved erhvervmæssigt øjemed forstås efter den foreslåede lov, at

tatovering udføres af en person, der udfører tatovering som led i udøvelsen af dennes erhverv, uanset om det er mod vederlag eller vederlagsfrit.

Med tatoveringsfarver og blæk til tatovering forstås en kemisk blanding, som anvendes til tatovering.

Sundheds- og Ældreministeriet har overvejet, om den foreslåede registreringsordning i stedet burde omfatte enkeltpersoner, der udfører tatovering, frem for tatoveringssteder. Et krav om registrering af personer som betingelse for ret til at udføre tatovering ville imidlertid indebære, at det blev forbeholdt registrerede personer at tatovere (se venligst tillæg nedenfor startende med *1). Der eksisterer imidlertid ikke nogen formel eller anerkendt uddannelse med henblik på udøvelse af tatovering. Der eksisterer heller ikke brancheadministrerede uddannelser. En registrering af personer, der tatoverer, vil derfor ikke kunne gøres betinget af, at disse opfylder nærmere bestemte uddannelsesmæssige krav. Nogle tatoveringssteder har lærlinge i mesterlære, men det er ifølge Sundheds- og Ældreministeriets oplysninger ikke så udbredt (Dette er direkte forkert. Tatovører har altid uddannet hinanden. Færre er autodidakte). Mange, der udfører tatovering, er således selv lærte men kan dog have korte kurser inden for faget. At forbeholde udøvere af tatovering til enkeltpersoner kan således ikke ske på baggrund af, at disse har gennemgået en bestemt uddannelse eller har bestemte færdigheder inden for tatovering.

Det er således vurderingen, at en registrering af enkeltpersoner hos Sikkerhedsstyrelsen ikke vil kunne være udtryk for, at de registrerede har kvalifikationer til at tatovere (det er nærmere et udtryk for, at Styrelsen for Patientsikkerhed ikke ønsker at lytte til branchen. UT har gentagne gange forslået løsninger, der ikke er blevet modtaget konstruktivt), eller at de registrerede udfører tatovering med en bestemt kvalitet, eller mindre risikabelt.

Der findes desuden ikke på nuværende tidspunkt en beskrevet,

anerkendt faglig standard for tatoveringsvirksomhed, som ville kunne anvendes som målestok ved vurdering af den enkelte udøvers faglige virksomhed. Af denne grund vil det derfor heller ikke være muligt at føre tilsyn med den enkelte udøvers efterlevelse af faglige standarder for udførelse af tatovering. (se venligst tillæg nederst startende med **2)

Det vurderes derfor, at man med en sådan ordning, hvor enkeltpersoner – frem for tatoveringssteder - registreres, ikke vil opnå nogen mærkbar større tatoveringssikkerhed end i dag. (Hvordan har man tænkt sig/mulighed for at vurdere det?)

Der arbejdes i europæisk regi på en fælles europæisk standard for krav og procedurer ved tatovering. Dansk Standard har som led i det europæiske arbejde med standarden nedsat et dansk udvalg bestående af

tatovører, relevant sundhedspersonale (ikke korrekt. DS udvalget består af 3 tatovører, 1 læge, Forbrugerrådet "Tænk" og Dansk Standards egne medarbejdere), en læge, forbrugerorganisationer m.v., som deltager i det europæiske arbejde i CEN/TC 435 – Tattooing services. Arbejdet med standarden er imidlertid ikke færdigt på nuværende tidspunkt.

De krav, der vil blive stillet til tatoveringssteder, der lader sig registrere efter den foreslåede ordning, vil være inspireret af elementerne i den kommende standard. Det gælder f.eks. i forhold til kravene til hygiejne, der er baseret på generelle infektionshygiejniske principper. I forbindelse med udmøntningen af de regler, der med den foreslåede ordning vil blive fastsat i en bekendtgørelse, vil der således blive skelet til den fælles europæiske standard. I den forbindelse vil der dog være behov for at tilpasse standarden til danske forhold i samarbejde med den danske tatoveringsbranche.

2.2. Registreringspligt for tatoveringssteder 2.2.1. Gældende ret Der gælder ikke i dag en pligt for tatoveringssteder til at lade sig registrere.

Styrelsen for Patientsikkerhed kan derimod efter ansøgning godkende en brancheforening for tatovører som en brancheforening, der kan registrere tatovører, jf. § 3, stk. 1, i lov nr. 427 af 1. maj 2013 om en frivillig, brancheadministreret registreringsordning for tatovører, såfremt foreningen opfylder nærmere fastsatte krav. For at blive registreret skal brancheforeningen bl.a. fastsætte retningslinjer for uddannelse af tatovører og regelsæt for god tatovørpraksis.

Når brancheforeningen er godkendt af Styrelsen for Patientsikkerhed, er det ifølge loven brancheforeningens opgave at administrere ordningen, herunder registrere tatovører og påse, at de registrerede tatovører overholder retningslinjer og regelsæt.

Hvis Styrelsen for Patientsikkerhed vurderer, at en godkendt brancheforening ikke længere opfylder de nærmere fastsatte krav, kan Styrelsen for Patientsikkerhed ifølge loven tilbagekalde brancheforeningens godkendelse til at registrere tatovører.

Tatovører, som opfylder kravene fra en godkendt brancheforening, jf. § 2, stk. 1, nr. 3–5, i lov nr. 427 af 1. maj 2013 om en frivillig, brancheadministreret registreringsordning for tatovører, har med foreningens tilladelse ret til at anvende titlen registreret tatovør.

2.2.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Da ingen brancheforening har ladet sig registrere i henhold til loven om en frivillig registreringsordning, og loven dermed er uden praktisk betydning, foreslås det at indføre en obligatorisk registreringsordning for tatoveringssteder.

Det indebærer, at tatoveringssteder skal lade sig registrere hos Sikkerhedsstyrelsen, inden de påbegynder deres virksomhed, for at de lovligt kan udføre tatovering i erhvervsmæssigt øjemed. Efter lovforslaget vil det således også være forbudt at tatovere i erhvervsmæssigt øjemed, hvis ikke det sker på et registreret tatoveringssted.

Med registrering af tatoveringssteder sikres forbrugerne mulighed for at købe en tatoveringsydelse på et tatoveringssted, der opfylder nærmere fastsatte krav til udøvelse af tatoveringsvirksomhed. **Med registrering af tatovører, lærlinge og medarbejdere giver det også et værktøj til udarbejdelse af statistikker og overblik over branchen.**

Efter lovforslaget vil der ikke være nogen begrænsning i antallet af udøvere, der kan udføre tatoveringer på det enkelte registrerede tatoveringssted. Det vil være ejeren (en fysisk eller juridisk person) af tatoveringsstedet, der udbyder tatoveringsydelsen, der vil være ansvarlig for, at stedet er registreret hos Sikkerhedsstyrelsen. Det vil også være ejeren af tatoveringsstedet, der er overordnet ansvarlig for, at tatoveringsstedet lever op til de supplerende krav, som ifølge lovforslaget skal være opfyldt for at tatovering lovligt kan finde sted. **Herunder krav om hygiejnekursus på minimum 6 timer.**

Det foreslås konkret, at ejere af tatoveringssteder selv skal lade tatoveringsstedet, **tatovørerne, lærlingene og medarbejderne** registrere digitalt. De skal også selv foretage ændringer i oplysninger om registreringen, f.eks. selv foretage afregistrering ved virksomhedsophør. Hvis et registreret tatoveringssted flytter til en ny adresse, er der tale om et nyt tatoveringssted, der skal registreres. Det skyldes, at en flytning kan nødvendiggøre et nyt tilsynsbesøg med henblik på at føre tilsyn med, om indretning m.v. i de nye lokaler lever op til kravene.

Der skal ske registrering af tatoveringssteder, hvor der udføres tatovering i erhvervsmæssigt øjemed.

Det foreslås, at erhvervsministeren får hjemmel til at fastsætte nærmere regler for registreringen, herunder regler om nærmere afgrænsning af de tatoveringssteder, der skal lade sig registrere.

Det foreslås, at Sikkerhedsstyrelsen opretter et tatoveringsstedsregister, **indeholdende tatovører, lærlinge, og medarbejdere til statistisk hjælp**. Kendskab til tatoveringssteder er en forudsætning for Sikkerhedsstyrelsens etablering af en tilsynsordning

med tatoveringssteder, jf. afsnit 2.7 samtidig med, at det vil gøre det muligt at opkræve de foreslåede gebyrer for ordningen, jf. afsnit 2.10.

Det foreslås, at Sikkerhedsstyrelsen offentliggør oplysninger fra tatoveringsstedsregisteret om hvilke steder, der er registreret hos styrelsen. Med offentliggørelse af registrerede tatoveringssteder får forbrugerne mulighed for at sikre sig, at et tatoveringssted er registreret. De får dermed også et grundlag for at træffe et kvalificeret valg af, hvor de vil lade sig tatovere.

2.3. Krav til hygiejne

2.3.1. Gældende ret Der gælder ingen krav i dag til lokaler og udstyr på steder, hvor der udføres tatovering.

Tatovører, som ønsker at anvende titlen registreret tatovør, jf. § 3, stk. 1, i loven om en frivillig registreringsordning, vil såfremt en brancheorganisation måtte lade sig registrere hos Styrelsen for Patientsikkerhed kunne forpligte sig til at følge en godkendt brancheforenings fastsatte regelsæt for god tatovørpraksis, jf. lovens § 2, stk. 1, nr. 3.

Dette regelsæt skal ifølge loven om en frivillig registreringsordning blandt andet omfatte tekniske og hygiejniske krav til det udstyr og det forretningssted, som benyttes til tatovering, herunder blandt andet krav til anvendelse af sterile nåle, sterilisering af udstyr og krav til anvendelse af handsker.

2.3.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at forebygge risikoen for smitte med bakterier eller virus ved tatovering er det afgørende, at tatovering finder sted under infektionshygiejniske forhold, der kan bryde smittevejene. Forebyggelse sker ved at sikre forsvarlig infektionshygiejne på tatoveringsstedet, ved håndtering af udstyr og ved procedurer i forbindelse med udførelse af tatovering.

Det foreslås derfor, at et tatoveringssted skal sikre forsvarlige infektionshygiejniske forhold, og at tatovører, lærlinge og medhjælpere har et validt hygiejekursus på minimum 6 timer, eller er skrevet op til et kursus indenfor 6 måneder (dokumenteres med bevis for tilmelding med bindende tilmelding)

Det foreslås, at Styrelsen for Patientsikkerhed i samarbejde med Statens Serum Institut OG branchens repræsentanter fastsætter regler om de infektionshygiejniske krav, der påhviler tatoveringsstederne, i forhold til de fysiske rammer (lokaler og inventar), håndtering, genbehandling og opbevaring af udstyr, håndtering af tatoveringsfarver samt procedurer ved tatovering med henblik på forsvarlig infektionshygiejne. Statens Serum Institut har bl.a. til formål at forebygge og bekæmpe smitsomme sygdomme. Instituttet yder bl.a. rådgivning og bistand, der vedrører instituttets opgaver, jf. sundhedslovens § 222, stk. 1.

Der vil med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse bl.a. blive fastsat krav til lokaleindretning og adgang til håndhygiejnefaciliteter, brug af sterile nåle, rør og skæreblade og anvendelse af handsker.

2.4. Krav til forbrugerinformation 2.4.1. Gældende ret Der gælder i dag ingen krav til forbrugerinformation i forbindelse med tatovering.

Tatovører, som ønsker at anvende titlen registreret tatovør vil efter § 2, stk. 1, nr. 3, i loven om en frivillig registreringsordning skulle forpligte sig til at følge en godkendt brancheforenings fastsatte regelsæt for god tatovørpraksis.

Dette regelsæt skal ifølge loven om en frivillig registreringsordning bl.a. omfatte krav om information til forbrugerne om risici for og behandling af infektion. Det skal også indeholde information om, hvordan man skal forholde sig ved allergiske reaktioner.

2.4.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

At lade sig tatovere er ikke uden helbredsmæssige risici. Det er derfor vigtigt, at forbrugere, der får udført tatoveringer, er informeret om de almindelige risici, der kan være forbundet med at få foretaget en tatovering, og hvornår de skal søge læge.

Det foreslås derfor, at et tatoveringssted skal udlevere skriftlig information til forbrugeren, inden tatovering udføres. Det foreslås, at Styrelsen for Patientsikkerhed bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, hvad det skriftlige informationsmateriale til forbrugeren som minimum skal indeholde.

2.5. Dokumentationskrav til farver 2.5.1. Gældende ret

Der findes i dag regler om, at tatoveringsfarver som forbrugerprodukt skal følges af visse oplysninger, der gør det muligt at spore produktet tilbage i leverandørkæden. Der findes imidlertid ikke regler, der sikrer en forbruger hos et tatoveringssted adgang til oplysningerne i forbindelse med en udført tatovering.

Tatoveringsfarver som forbrugerprodukt er omfattet af reglerne i lov nr. 1262 af 16. december 2009 om produktsikkerhed (produktsikkerhedsloven). Produktsikkerhedsloven implementerer EU's generelle regler om produktsikkerhed, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (95 /2001) af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed (produktsikkerhedsdirektivet), og finder anvendelse både som udfyldningslov, dvs. på områder, hvor der ikke allerede er regulering, og som tillægslov til en evt. særregulering.

Det er meget forkert, at der stadig kan importeres de beviseligt giftige farver fra Kina med tilhørende tatoveringskit.

I produktsikkerhedsloven stilles der krav om, at kun forbrugerprodukter, der er sikre, må bringes i omsætning, jf. lovens § 5. I produktsikkerhedsloven er der endvidere, som et redskab til at sørge for at kun sikre forbrugerprodukter bringes i omsætning, fastsat bestemmelser om sporbarhed. Således følger det af lovens § 8, stk. 2, at "en producent, der ikke selv har fremstillet et produkt, skal, når det er relevant, opbevare den dokumentation, der er nødvendig for at

spore produktets oprindelse. Dokumentationen skal opbevares i hele produktets sædvanlige levetid, dog højst i 5 år fra udgangen af det regnskabsår, hvori produktet er bragt i omsætning. Dokumentationen kan opbevares elektronisk." En producent skal desuden "træffe de forholdsregler, der er nødvendige for at undgå, at et produkt kan udgøre en fare for forbrugerne", jf. produktsikkerhedslovens § 9, stk. 1. Det kan producenten gøre blandt andet ved at angive relevant produktinformation på produktet eller dets emballage, herunder produktets referencenummer eller det produktparti, produktet tilhører, og producentens identitet og adresse, jf. produktsikkerhedslovens § 9, stk. 2.

Af lovens § 10, stk. 2, følger det endvidere, at distributøren skal deltager i overvågningen af produkter ved at videregive oplysninger om risici ved produkterne til producenten og myndighederne og ved at opbevare og videreformidle den dokumentation, der er nødvendig for at spore produkternes oprindelse. Af lovens § 10, stk. 3, fremgår det yderligere, at: "Den dokumentation, der er nævnt i stk. 2, skal opbevares i hele produktets sædvanlige levetid, dog højst i 5 år fra udgangen af det regnskabsår, hvori distributøren har erhvervet produktet. Dokumentationen kan opbevares elektronisk."

Det følger af bemærkningerne til produktsikkerhedsloven, hvilke oplysninger der skal videreformidles og opbevares i de forskellige afsætningsled, se hertil afsnit 2.3 i de almindelige bemærkninger til L 41 fra 2009:

"Det påhviler både producenten og distributøren inden for rammerne af deres virksomhed at træffe de nødvendige forholdsregler for at undgå, at farlige produkter bringes i omsætning. Dette kan ske ved mærkning af produkter, ved stikprøvekontrol af produkter, der er bragt i omsætning, og ved behandling af klager samt ved videregivelse af oplysninger om fare ved produkter. Enhver, der bringer et produkt i omsætning, skal desuden tilvejebringe og opbevare den dokumentation, der er nødvendig for at spore produkternes oprindelse, herunder navn og adresse på det foregående afsætningsled." **Og alligevel tillader man**

private at importere de giftige farver fra Kina, samt de billige tatoveringskit.

Af lovbemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser fremgår følgende af bemærkningerne til § 10: "Stk. 2 er en videreførelse af de pligter, der efter den gældende lovs § 9, stk. 2 og 3, pålægges distributørerne. I overensstemmelse med de gældende regler foreslås det, at distributørerne skal deltage i overvågningen af produkterne ved fx at videregive oplysninger om risici ved produkterne og ved at opbevare og videreformidle den dokumentation, der er nødvendig for at spore produkternes oprindelse. Kravet om videregivelse af oplysninger om risici ved produkterne er særligt relevant, hvor distributøren fx i kraft af sin kontakt med forbrugerne bliver orienteret om opståede skader. I sådanne tilfælde skal distributørerne medvirke til at formidle disse oplysninger videre til såvel producenten som myndighederne.

Hvad med hjemmesider som Wish.com, hvor private kan købe tatoveringsfarver til 15,- kr. pr flaske? UT ønsker et importforbud af disse farver, samt privates køb af tatoveringskit.

Som et vigtigt led i muligheden for at spore de farlige produkter skal distributøren endvidere opbevare og videreformidle den dokumentation, der er nødvendig for at spore produkterne gennem tidligere afsætningsled. Dokumentationen skal gøre det muligt at finde frem til producenten. Hvis producenten er importør, er den pågældende i medfør af forslaget § 9, stk. 2, forpligtet til at opbevare dokumentation, der gør det muligt også at finde den, importøren har købt produktet hos.

De oplysninger, der skal opbevares, er fx navn og adresse på tidligere afsætningsled, uanset om det er en producent, importør eller distributør. Hvis distributøren er i besiddelse af oplysninger om vare- eller serienummer eller andre relevante produktoplysninger, der gør det muligt at identificere produkt og producent, vil disse også skulle opbevares. Formålet er, at det skal være så nemt og så hurtigt som muligt at spore farlige produkter til gensidig gavn for både producenter, distributører, forbrugere og myndigheder."

Tatoveringsfarver som forbrugerprodukt vil således ved levering skulle følges af et antal oplysninger, der efterfølgende skal opbevares, for at gøre det muligt at følge produktet tilbage i forsyningskæden. Disse oplysninger omfatter navnlig navn og adresse på tidligere afsætningsled, uanset om det er en producent, importør eller distributør. **Hvad med billige kopifarver købt på sider som Wish.com?**

Tatoveringsfarver er som kemisk blanding omfattet af EU's kemikalielovgivning, REACH-forordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF). I REACH-forordningen er der bl.a. fastsat krav om videregivelse af oplysninger i leverandørkæden, herunder om udarbejdelse og videregivelse af sikkerhedsdatablad og i de tilfælde, hvor der ikke skal udarbejdes sådanne sikkerhedsdatablade, om videregivelse af en række oplysninger nedad i leverandørkæden, der er nødvendige for at fastlægge og gennemføre passende foranstaltninger til risikohåndtering.

Tatoveringsfarver er som kemisk blanding også omfattet af CLP-forordningen. I CLP-forordningen er der fastsat særlige mærkningskrav, hvoraf det følger, at etiketten på farlige kemiske stoffer og blandinger skal give brugerne en række oplysninger, herunder om hvordan disse kemikalier kan være farlige samt om sikker brug og bortskaffelse.

Det bemærkes, at REACH-forordningen og CLP-forordningen gælder parallelt med de generelle produktsikkerhedsregler om at kunne spore et forbrugerprodukts oprindelse, da disse regler tager sigte på andre aspekter og har et andet mål. Der henvises i den forbindelse til produktsikkerhedslovens § 3, stk. 1, hvoraf det følger, at "Lovens

bestemmelser om forpligtelser for producenter og distributører, jf. kapitel 3, markedsovervågning, jf. kapitel 4, og lovens administration, jf. kapitel 6, finder ikke anvendelse, i det omfang der i en EF-forordning eller i bestemmelser til gennemførelse af specifikke EU-retlige forskrifter er fastsat bestemmelser om disse aspekter."

2.5.2. Overvejelser og den foreslåede ordning

De oplysnings- og dokumentationskrav, som følger af gældende lovgivning og som er beskrevet i afsnittet oven for, vurderes ikke at være tilstrækkelige for at give mulighed for at identificere de farver, der bliver anvendt til de enkelte tatoveringer og dermed kunne spore dem tilbage i forsyningskæden. At der er mulighed for at kunne identificere og spore de farver, der er anvendt til de enkelte tatoveringer tilbage i forsyningskæden, er særligt vigtig i de situationer, hvor tatoveringer giver anledning til gener. Det vurderes dog også at være vigtigt ud fra kontrolmæssige hensyn og af hensyn til fremadrettet forebyggende arbejde. **Hvordan forholder man sig til "cover-up" hvor der laves en ny tatovering ovenpå en eksisterende? Tatovørerne kan kun stå til ansvar for de farver der er brugt til den nye tatovering.**

Den foreslåede ordning er også begrundet i, at de indholdsmæssige krav, der ellers gælder for tatoveringsfarver som kemiske blandinger, herunder efter REACH-forordningen, ikke tager sigte på de

særlige forhold, der er, ved at indføre farve under huden, og kravene er således ikke relevante til at beskytte forbrugernes sundhed over for tatoveringsfarver.

Det foreslås derfor, at et tatoveringssted skal opbevare navn og adresse på det seneste afsætningsled for de tatoveringsfarver, der anvendes til tatovering på tatoveringsstedet. Ved det seneste afsætningsled forstås bl.a. den der har solgt farverne til et tatoveringssted. Tatoveringsstedet skal opbevare oplysningerne på en måde, der gør, at oplysningerne kan sættes i forbindelse med hver enkelt udført tatovering. Tatoveringsstedet skal opbevare

oplysningerne i 5 år, og den enkelte forbruger skal kunne få udleveret informationen om egen tatovering i 5 år efter, at tatoveringen er udført. Ligeledes kan tilsynsmyndigheden kræve oplysningerne udleveret som led i tilsynet efter den foreslåede § 11, stk. 2. Som beskrevet oven for under gældende ret følger det af produksikkerhedslovens krav til producenter og distributører om videreformidling og opbevaring af dokumentation for forbrugerprodukter, at disse oplysninger om tatoveringsfarvers oprindelse, herunder navn og adresse på tidligere afsætningsled, skal være tilgængelige for tatoveringsstederne.

Det foreslåede krav til opbevaringen af dokumentation vil herefter både bidrage til forbrugerens mulighed for korrekt diagnosticering og medicinsk behandling, hvis der skulle opstå komplikationer, og til at myndighederne kan få viden om farverne bl.a. for fremadrettet forebyggende arbejde.

Det forventes, at disse krav på sigt vil blive suppleret af en kommende EU-regulering af problematiske indholdsstoffer i farverne.

2.6. Forbud mod at tatovere personer under 18 år og mod at tatovere personer på visse legemsdele

2.6.1. Gældende ret

Lov nr. 194 af 8. juni 1966 om tatovering (tatoveringsloven) opstiller to forbud i forbindelse med udførelse af tatovering.

Det følger af tatoveringslovens §§ 1 og 2, at det er forbudt at tatovere en person under 18 år. Det er desuden forbudt at tatovere en person i hoved, på hals og på hænder. Straffen for overtrædelse af disse forbud er ifølge lovens § 1 bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det betyder, at det er strafbart at foretage tatoveringer i strid med disse forbud, uanset det forhold, at den pågældende forbruger selv aktivt har opsøgt et tatoveringssted med henblik på at lade sig tatovere.

Det følger af forarbejderne til tatoveringsloven, at formålet med forbuddene i loven er at beskytte navnlig børn og unge, der ikke kan forventes at kunne overskue de sociale og menneskelige konsekvenser, der kan være forbundet med tatovering.,

I forarbejderne er der henvist til en rapport, hvoraf det fremgår, at børn og unge over 14 år i ungdomsfængsler og institutioner og unge mænd på session får sociale vanskeligheder med hensyn til

opnåelse af beskæftigelse og indgåelse af ægteskab, og at tatoveringer meget vanskeligt kan fjernes. Det fremgår desuden, at baggrunden for loven er erfaringer for, at tatoveringer medfører sociale vanskeligheder for de unge, at synlige tatoveringer kan hindre eller vanskeliggøre resocialisering, og at de unge fortryder at have ladet sig tatovere. **Det er især de hjemmelavede tatoveringer der senere i livet fortrydes, hvorfor import af billige tatoveringskit skal forbydes.**

Det fremgår endvidere af lovens bemærkninger, at det almindelige forbud mod tatovering af en person i hovedet, på hals og på hænder er begrundet i, at der er tale om tatoveringer, der normalt er utildækkede, og derfor ikke kan skjules for den pågældendes omgivelser, herunder på pågældendes arbejdsplads, og som således kan være særligt egnede til at volde vanskeligheder i resocialiseringsarbejde.

Som nævnt ovenfor indeholder hverken tatoveringsloven eller dens forarbejder en nærmere afgrænsning af "tatovering".

Forbuddet mod at tatovere i hoved omfatter ligeledes kosmetisk tatovering, som er en særskilt disciplin inden for tatovering. Betegnelserne "kosmetisk tatovering", "permanent make-up", "semi-permanent make-up" og "mikropigmentering" er synonyme og anvendes i flæng i markedsføringsammenhæng. Kosmetisk tatovering er en metode inden for skønhedspleje, som oftest eller næsten udelukkende foretages i ansigtet med det formål at forskønne personens udseende og i et omfang erstatte daglig brug af kosmetik i form af cremer, eyeliner, øjenskygge, optegning eller farvning af

øjebryn, optegning af læbelinjer med lipliner og farvning af læber med læbestift m.v. Tatovering af simulerede korte hårstrå i hårbunden med henblik på genskabelse af naturligt udseende hos skaldede eller tyndhårede er også omfattet af begrebet kosmetisk tatovering. Kosmetisk tatovering udføres således som artistisk korrektion, så den normale struktur, anatomiske afgrænsning eller placering justeres med henblik på forskønnelse eller genskabelse af et naturligt udseende. Blæk til kosmetisk tatovering indeholder de samme grundpigmenter som til almindelig permanent tatoveringsblæk men har typisk et antal forskellige pigmenter valgt som en kombination af bløde og afdæmpede farver. Hensigten med kosmetisk tatovering er oftest, at tatoveringen skal være længerevarende, således at den er synlig i et års tid eller noget længere. Kosmetisk tatovering som faglig disciplin udføres af forskellige faggrupper, fortrinsvis kosmetologer, kosmetikere, mikropigmentister, make-up artister og frisører men også af andre uden tilknytning til nogen bestemt branche. Nogle tatovører udfører også kosmetiske tatoveringer.

Der er ingen defineret blækteknologi eller injektionsteknik, der adskiller traditionel tatovering og kosmetisk tatovering. Begge slags tatovering udføres med samme grundteknik. Med en vibrerende nål eller med et blad, der perforerer huden, indføres tatoveringsfarven i læderhuden (dermis), det vil sige i begge tilfælde til en dybde af 0,5-1,00 mm. Overhuden (epidermis) i ansigtet har en tykkelse på 0,05 til 0,01 mm. Læderhuden i øjenlåg og læber har en tykkelse på 0,08-1 mm. og i panden en tykkelse på 1,0-1,5 mm. Tatoveringsfarve skal efter gennembrud af overhuden ved tatoveringen anbringes i læderhuden for at blive til en semi-permanent eller permanent tatovering, idet overhudens cellelag automatisk udskiftes på blot en måned. Udstyret til henholdsvis traditionel tatovering og kosmetisk tatovering er udformet forskelligt og tilpasset de forskellige brugergrupper, men teknikkerne er fundamentalt identiske, hvorfor kosmetisk tatovering teknisk set er en tatovering og er omfattet af definitionen af tatovering.

2.6.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede

ordning

På trods af den nyeste udvikling inden for laserbehandling, der er en faglig anerkendt metode med henblik på fjernelse af tatoveringer ved fortrydelse, er det i dag fortsat sjældent muligt fuldstændigt at fjerne tatovering og genetablere normal og uskadt hud, og der er risici forbundet med en sådan behandling. Nogle tatoveringer er helt upåvirkelige af laserbehandling, og mange vil kun kunne bleges. Nogle farvevarianter volder særlige problemer og kan mørkne ved laserbehandling. Kirurgisk fjernelse kan kun anvendes, hvis tatoveringen har et lille areal.

Selv om tatoveringer i dag er udbredte og i vidt omfang accepteret, er der delte holdninger i befolkningen til tatovering som kropsudsmykning. En dansk undersøgelse fra 2013 refereret i rapporten Tatovering – helbred, risici og kultur udgivet i 2015 af Vidensråd for Forebyggelse viser, at 42 % af befolkningen finder, at tatoveringer er grimme og skæmmende. 34 % er indifferente og 24 % finder, at tatoveringer er smukke og kunstneriske.

En dansk opgørelse refereret i ovennævnte rapport viser, at 13,6 % af de tatoverede, der indgik i opgørelsen, havde fortrudt deres tatovering. En anden dansk opgørelse omtalt i rapporten viser, at 16 % ønskede deres tatovering fjernet. Baggrunden for fortrydelse kan være, at de tatoverede ændrer holdning til deres kropsudsmykning og ikke længere kan identificere sig med tatoveringen, at de oplever at andre ikke reagerer positivt på tatoveringen eller at de oplever, at tatoveringen giver dem problemer i forhold til job og karriere.

Regeringen ønsker med dette lovforslag at videreføre og genbekræfte forbuddet mod at tatovere personer under 18 år. Regeringen finder det således fortsat særdeles vigtigt at beskytte mindreårige mod at træffe en irreversibel beslutning på et tidspunkt, hvor de – på grund af manglende modenhed – kan have svært ved at overskue konsekvenserne heraf.

Det foreslås derudover, at forbuddet mod at tatovere personer i

hoved(, på hals og på hænder - dette skal slettes) videreføres og genbekræftes i den foreslåede lov. Det er Sundheds- og Ældreministeriets vurdering, at tatovering i hovedet, på halsen og hænder, der ikke kan dækkes med typisk anvendt beklædning, også i dag kan medføre stigmatisering af den tatoverede. Dette kan udgøre en barriere for den tatoverede i forhold til beskæftigelse og sociale relationer afhængig af social kontekst med sociale og menneskelige konsekvenser til følge. Der har tidligere fra flere politiske partiers side været en positiv stemning om at fjerne hals og hænder fra forbuddet, da dette er populært og trendy. Fjerner man disse steder fra loven, vil det også give menigmand et andet syn på tatoveringer på hals og hænder. Det er loven der er med til at fastholde stigmatiseringen af disse dele af kroppen.

Forbuddet mod at tatovere i hovedet omfatter ligeledes kosmetisk tatovering, som teknisk set også er tatovering. Det er Sundheds- og Ældreministeriets vurdering, at kosmetisk tatovering i hovedet kan medføre en barriere for den tatoverede ved et æstetisk utilfredsstillende eller mislykket resultat. Ansigtet har stor betydning i forhold til en persons udtryk og fremtoning i relation til omgivelserne, og ansigtet fungerer som sociokulturel kommunikation. En afvigelse i stil, fremtoning og farvelægning i forhold til den tatoveredes forventning eller som følge af artistisk dårlig udført tatovering bliver meget synligt i et ansigt

og kan have store konsekvenser for den tatoverede. Disse er i meget høj grad lavet af uuddannede hjemmetatovører uden uddannelse og kunstnerisk indsigt.

Det foreslås, at straffen for overtrædelse af disse forbud skal være afregistrering eller bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Det er Sundheds- og Ældreministeriets vurdering, at en fængselsstraf – ikke efter nutidige standarder - vil være proportionalt med lovovertrædelsens karakter.

Sundheds- og Ældreministeriet er bekendt med 2 domme, som er

afsluttet med en bøde på 5.000 kr. for overtrædelse af tatoveringslovens § 1, stk. 1, og stk. 2, ved 7 gange at have tatoveret en pige, der var under 18 år gammel og 1 gang tatoveret hendes finger, og en bøde på 10.000 kr. for at have tatoveret to piger, der begge var under 16 år.

Sundheds- og Ældreministeriet finder, at bødestørrelserne ved overtrædelse af de foreslåede forbud mod at tatovere personer under 18 år og mod at tatovere personer i hoved, **(på hals og på hænder – dette skal slettes)** bør svare til nuværende retspraksis for overtrædelse af tatoveringsloven, og at bødeudmålingen bør tage sit udgangspunkt i denne lovs principper.

Generelt bør det i forbindelse med udmålingen af bødestraf efter den foreslåede lov tilsigtes, at bøden får en sådan størrelse, at den virker præventiv.

Fastsættelsen af bødestørrelsen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

2.7. Tilsyn

2.7.1. Gældende ret

Der føres i dag ikke tilsyn med tatoveringssteder.

2.7.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som tidligere anført har loven om en frivillig registreringsordning ingen praktisk betydning.

Det foreslås derfor, at der i tilknytning til den foreslåede registreringsordning for tatovørsteder indføres en tilsynsordning,

hvorefter Sikkerhedsstyrelsen skal føre tilsyn med tatoveringssteder.

Det foreslås, at Sikkerhedsstyrelsen fører et risikobaseret tilsyn på tatoveringssteder, **samt registrerer de på stedet arbejdende tatovører, lærlinge og medhjælpere for statistisk brug.**

I lyset af de sundhedsmæssige risici samt et ureguleret marked er det hensigten, at Sikkerhedsstyrelsen skal gennemføre tilsyn på alle registrerede tatoveringssteder de første 3 år efter lovens ikrafttræden. Bl.a. vil

Sikkerhedsstyrelsen de første 3 år efter lovens ikrafttræden gennemføre tilsyn hos alle nyregistrerede tatoveringssteder.

Efter 3 år vil Sikkerhedsstyrelsen overgå til en risikobaseret tilsynsmodel. Sikkerhedsstyrelsens risikobaserede tilsyn vil blive tilrettelagt med udgangspunkt i styrelsens datadrevne risikomodel, der allerede i dag benyttes til styrelsens kontrol på andre produkt- og forretningsområder.

Den datadrevne risikomodel vil således danne grundlag for prioritering af styrelsens fremtidige tilsynsaktiviteter. I den datadrevne risikomodel vil indgå data fra forskellige kilder, der organiseres på en måde, der giver mulighed for at danne rapporter og analyse til brug for prioriteringen. Modellen vil desuden bestå af softwareløsninger, der kan anvendes i forbindelse med analyse, rapportering og til statistiske formål. **Netop derfor er det vigtigt at registrere alle, der arbejder i tattoo studios.**

Ved at benytte denne risikomodel med henblik på at tilrettelægge tilsynet med tatoveringssteder sikres det, at ressourcerne anvendes der, hvor regelefterlevelsen er lav, eller hvor risikoen ved manglende regelefterlevelse er størst. Det betyder også, at de tatoveringssteder, der har høj regelefterlevelse, belastes mindst muligt af tilsynsbesøg.

På den baggrund foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen får hjemmel til at foretage registersamkøring af oplysninger i tilsynsøjemed. Der vil være

tale om oplysninger fra det tatoveringsstedsregister, som Sikkerhedsstyrelsen vil skulle oprette, og offentligt tilgængelige oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder, bl.a. i form af oplysninger fra Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) og oplysninger fra Arbejdstilsynets smileyordning.

Det foreslås endvidere, at Sikkerhedsstyrelsen i tilfælde, hvor det vil være af væsentlig betydning for tilsynet, får adgang til at indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder med henblik på registersamkøring. Det kan f.eks. være i en situation, hvor Sikkerhedsstyrelsen er bekendt med overtrædelser, personskader eller borgerhenvendelser.

Sikkerhedsstyrelsen vil ikke have brug for at kende identiteten på personer, der eventuelt måtte have fået gener eller komplikationer efter tatovering, men vil alene have brug for oplysninger om hvilket tatoveringssted, det drejer sig om. Der vil derfor ikke være tale om oplysninger, der identificerer eller gør det muligt at identificere enkeltpersoner. Hermed vil Sikkerhedsstyrelsen ikke få adgang til oplysninger om enkeltpersoners navn, cpr.nr., helbredsmæssige forhold, behandling m.v.

Herudover skal det bemærkes, at samkøring af oplysninger i Sikkerhedsstyrelsens datadrevne risikomodel vil ske under hensyntagen til de særlige regler i databeskyttelseslovgivningen.

Tilsynsbesøg vil som udgangspunkt skulle varsles, inden besøget foretages som foreskrevet i § 5, stk. 1, i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter med senere ændringer (retssikkerhedsloven). Kravet om varsling kan ifølge lovens § 5, stk. 4, fraviges, hvis øjemedet med indgrebets gennemførelse ville forspildes, hvis forudgående kendskab til underretning skulle gives. Reglerne i retssikkerhedsloven vil således finde anvendelse.

Det er vurderingen, at øjemedet normalt ikke forspildes ved at varsle eller anmelde tilsynsbesøg. Hensynet til tatoveringsstedets arbejde

tilsiger også, at tilsyn skal varsles, idet tatovering af en kunde kan vare i flere timer, hvorfor uvarslet tilsyn vil betyde, at en udøver af tatovering ved et tilsynsbesøg må afbryde tatovering af kunden. Tatoveringssteder har desuden åbent på forskellige tider af døgnet og ikke nødvendigvis inden for normale forretningsåbningstider, hvilket kan medføre, at tilsynsmyndigheden ofte kan komme forgæves på tilsynsbesøg.

Det er vurderingen, at man ved at varsle tilsynsbesøg får en mere åben og konstruktiv dialog med tatoveringsstederne, der modtager tilsynsbesøg. Det foreslås derfor, at der sædvanligvis foretages varslede tilsynsbesøg. Uvarslede tilsynsbesøg vil kunne komme på tale, f.eks. i situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen finder, at der foreligger risiko for tatoveringssikkerheden. Et opfølgende tilsynsbesøg med henblik på at kontrollere, om et påbud er efterkommet, vil typisk være et uvarslet tilsynsbesøg, da der i disse situationer vil være risiko for tatoveringssikkerheden. Sikkerhedsstyrelsen kan vælge at foretage varslede eller uvarslede tilsynsbesøg på baggrund af bekymringshenvendelser, oplysninger fra medierne m.v. vedrørende risiko for tatoveringssikkerheden. **UT's model med auditering indeholder et indledende og vejledende besøg med rådgivning, dette koster 1450,- Dkk excl moms.**

Når Sikkerhedsstyrelsen har gennemført et tilsynsbesøg hos et tatoveringssted, fremsender Sikkerhedsstyrelsen et brev til tatoveringsstedet med en opsummering af besøget og en orientering om sagens eventuelle videre forløb.

Sikkerhedsstyrelsens tilsyn kan også gennemføres ved indhentning af oplysninger hos tatoveringsstedet. Dette kan eksempelvis være kopi af informationsmateriale eller dokumentation for procedurer på tatoveringsstedet. **Bør udvides med, at tatoveringsstedet og de tilknyttede tatovører automatisk får tilsendt et årligt "næringsbrev" "certifikat" eller lignende som bevis på, at det/de er godkendt.**

Det foreslås desuden, at Sikkerhedsstyrelsen i de tilfælde, hvor der

udstedes et påbud efter forslaget § 14, stk. 1, foretager et opfølgende tilsynsbesøg med henblik på at kontrollere, om påbuddet er efterkommet. Et opfølgende tilsynsbesøg vil altid udløse et gebyr. Det foreslås, at Sikkerhedsstyrelsen får hjemmel til at pålægge tatoveringssteder at meddele styrelsen alle oplysninger, der er nødvendige for styrelsens tilsyn. Det foreslås desuden, at sådanne tilsynsbesøg skal kunne aflægges, uden at der foreligger en retskendelse mod, at Sikkerhedsstyrelsens repræsentanter legitimerer sig på behørig vis.

Såfremt Sikkerhedsstyrelsen bliver opmærksom på, at et tatoveringssted har undladt at registrere sig, jf. lovforslagets § 4, stk. 1, vil Sikkerhedsstyrelsen kunne politianmelde tatoveringsstedet med henblik på, at man kan blive straffet efter den foreslåede § 17. Det samme gælder, hvis Sikkerhedsstyrelsen bliver opmærksom på, at et tatoveringssted overtræder forbuddene i den foreslåede § 9, undlader at opfylde oplysningspligten efter § 11, stk. 2, eller undlader at opfylde et påbud efter lovforslagets § 14, stk. 1.

Hvis et registreret tatoveringssted ikke overholder kravene i forslaget §§ 7-9 eller i regler udstedt i medfør heraf, vil Sikkerhedsstyrelsen, når overtrædelsen kan udgøre en risiko for forbrugere, der lader sig tatovere på stedet, som udgangspunkt udstede et påbud om at træffe foranstaltninger med henblik på at efterleve

kravene. Efterkommes påbuddet ikke, vil Sikkerhedsstyrelsen således kunne politianmelde tatoveringsstedet. Afhængig af alvorligheden af overtrædelsen vil Sikkerhedsstyrelsen også i overensstemmelse med det almindelige proportionalitetsprincip kunne afregistrere tatoveringsstedet.

Det forudsættes generelt, at tilsynet udføres i overensstemmelse med lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter med senere ændringer (retssikkerhedsloven).

2.8. Afskæring af klageadgang 2.8.1. Gældende ret

Det fremgår af § 2, stk. 1, nr. 7, i lov nr. 427 af 1. maj 2013 om en frivillig, brancheadministreret registreringsordning for tatovører, at det bl.a. vil være en forudsætning for, at brancheforeninger efter ansøgning kan godkendes af Styrelsen for Patientsikkerhed til at registrere tatovører, at foreningen opretter et klageorgan, hvor mere end halvdelen af klageorganets medlemmer skal være forbrugerrepræsentanter.

Klageorganet skal kunne behandle klager fra tatovører over foreningens beslutninger om ikke at tildele titlen registreret tatovør samt fratagelse af tilladelse til at anvende titlen registreret tatovør.

Sundhedsstyrelsen (nu Styrelsen for Patientsikkerhed) har i §§ 12-18 i bekendtgørelse nr. 27 af 14. januar 2014 fastsat de nærmere krav til klageorganet, herunder til udpegning af medlemmer.

Da ingen brancheforeninger har ansøgt Styrelsen for Patientsikkerhed om godkendelse til at registrere tatovører, har klageordningen ingen praktisk anvendelse.

2.8.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det vurderes, at de afgørelser, som Sikkerhedsstyrelsen vil skulle træffe i henhold til lovforslagets bestemmelser, og efter regler, der foreslås fastsat i medfør af den kommende lov, vil være af teknisk karakter. Styrelsen for Patientsikkerhed og Miljøstyrelsen vil efter behov bidrage til Sikkerhedsstyrelsens fastsættelse af reaktionsniveauer. Der kan f.eks. være afgørelser om, at et tatoveringssted skal revidere sit informationsmateriale eller indrette tatoveringsstedet på en måde, så der er adgang til håndhygiejnefaciliteter. At træffe disse afgørelser vil forudsætte betydelig teknisk eller infektionshygiejnisk indsigt på området, som det ikke kan forventes, at Erhvervsministeriets departement er i besiddelse af.

Det er således vurderingen, at Erhvervsministeriet, der er

rekursmyndighed for afgørelser truffet af Sikkerhedsstyrelsen, ikke vil være i besiddelse af den nødvendige tekniske og faglige indsigt for at kunne foretage en realitetsbehandling af eventuelle klager over Sikkerhedsstyrelsens afgørelser.

Det foreslås derfor, at afgørelser truffet af Sikkerhedsstyrelsen efter den foreslåede lov eller regler udstedt i medfør heraf ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed. Det gælder såvel

afgørelsernes materielle indhold som spørgsmål, der relaterer sig til styrelsens sagsbehandling. Bestemmelsen afskærer ikke den almindelige adgang til at få afgørelser prøvet ved domstolene. **Dog kan afgørelser der har betydning for hele branchen, efter uvildig vurdering, fremsættes til prøvelse ved fri proces ved en domstol.**

2.10. Gebyrer 2.10.1. Gældende ret

Omkostningerne til Styrelsen for Patientsikkerheds administration af den gældende frivillige, brancheadministrerede registreringsordning pålægges de brancheforeninger, som bliver godkendt af Styrelsen for Patientsikkerhed til at kunne registrere tatovører i form af gebyrer.

Der er ikke efter gældende ret mulighed for at opkræve gebyrer fra de enkelte tatovører.

2.10.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Sundheds- og Ældreministeriets opfattelse, at de myndighedsopgaver, der skal varetages i henhold til lovforslaget, skal finansieres af branchen via gebyrer. **Kun i opstartsfasen, herefter skal den finansieres over skatten.**

Det foreslås derfor, at Sikkerhedsstyrelsen får hjemmel til årligt at opkræve gebyrer hos dem, der har registreret ét eller flere tatoveringssteder. Gebyret skal finansiere Sikkerhedsstyrelsens udgifter til etablering og drift af den foreslåede registreringsordning og styrelsens tilsyn. **Der bør kunne laves et proportionelt gebyrsystem,**

der tilgodeser de studier med få eller ingen tilknyttede tatovører og lærlinge, herefter kan der laves gradvise stigninger i gebyret efter 2 tilknyttede, 4 tilknyttede osv. Det er IKKE rimeligt, at der skal betales samme gebyr for hhv 1 person i eget studio mod f eks 8 personer i et studio.

Der forventes, at det årlige registreringsgebyr vil udgøre 5.776 kr. pr. registreret tatoveringssted de første 6 år. De efterfølgende år forventes gebyret at udgøre 3.535 kr. pr. registreret tatoveringssted. Gebyret for opfølgende tilsynsbesøg forventes at udgøre 5.175 kr. UT finder at disse gebyrer er alt for høje for studier med kun en eller to personer. Prisen på opfølgende besøg er urimelig høje. Opfølgende besøg bør være inkluderet i det årlige gebyr, især når der kun er kontrolbesøg hvert 2. År. En uretfærdig fordeling, der bør kunne laves proportionelt efter antal personer i pågældende studie. UT's egen model koster 1950,- Dkr excl moms, med auditering og certificering én gang årligt.

Det er estimeret, at 600 tatoveringssteder vil lade sig registrere. 2.11. Straffebestemmelser 2.11.1. Gældende ret

Det er efter § 5 i lov nr. 427 af 1. maj 2013 om en frivillig, brancheadministreret registreringsordning for tatovører, muligt at straffe den, der uberettiget betegner sig registreret tatovør, med bøde.

Det er efter § 1, stk. 1, og stk. 2, i lov nr. 194 af 8. juni 1966 om tatovering muligt at straffe den, der tatoverer en person under 18 år og den, der tatoverer en person i hoved, på hals eller på hænder. Der har tidligere været politisk velvilje for at undtage hals og hænder, idet det indenfor de sidste 10-15 år har været trendy, og ingen eller kun få har overholdt/overholder denne del af loven alligevel.

2.11.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Henset til de mulige sundhedsmæssige risici forbundet med

tatovering, samt de øvrige potentielle menneskelige og sociale konsekvenser, der kan være forbundet med tatovering af visse legemsdele eller ved at få en tatovering i en ung alder, finder Sundheds- og Ældreministeriet at overtrædelser af de i § 17, stk. 1, anførte bestemmelser, bør kunne straffes med bøde.

Sundheds- og Ældreministeriet finder, at overtrædelse af bestemmelserne i den foreslåede lov eller regler, der fastsættes i medfør af loven, skal svare til nuværende retspraksis ved overtrædelser af tilsvarende karakter.

Sundheds- og Ældreministeriet er bekendt med 2 domme, som er afsluttet med en bøde på 5.000 kr. for overtrædelse af tatoveringslovens § 1, stk. 1, og stk. 2, ved 7 gange at have tatoveret en pige, der var under 18 år gammel og 1 gang tatoveret hendes finger, og en bøde på 10.000 kr. for overtrædelse af tatoveringslovens § 1, stk. 1, ved at have tatoveret to piger, der begge var under 16 år.

Det er UT's vurdering, at hjemmetatovører uden kendskab til farver, hygiejne eller god tatoveringsskik skal kunne straffes med bøde på ikke mindre end kr. 50.000,- Dkk for overtrædelse af registreringsordningen, samt det faktum, at der ofte tatoveres under uhygiejniske forhold. Sætter man fra myndighedernes side ind overfor disse steder, er det UT's erfaring, at der her kan være tale om en gevinst i form af færre lægebehandling, da der ofte ses komplikationer i tatoveringer udført af disse hjemmetatovører. UT uddyber gerne betegnelsen "hjemmetatovør".

Sundheds- og Ældreministeriet finder, at bødestørrelserne ved overtrædelse af de foreslåede forbud mod at tatovere personer under 18 år og mod at tatovere personer i hoved (på hals og på hænder – skal slettes) bør svare til nuværende retspraksis for overtrædelse af tatoveringsloven, og at bødeudmålingen bør tage sit udgangspunkt i denne lovs principper. Det vurderes på den baggrund, at straffen for overtrædelse af forbuddet mod at tatovere personer under 18 år ikke bør være lavere end en bøde på 10.000 kr.

Fastsættelsen af bødestørrelsen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder. Formildende omstændigheder kan være, hvis den tatoverede under 18 år har fremvist falsk ID. Skærpende omstændigheder kan være, hvis den tatoverede er 16 år eller yngre, eller hvis den udførte tatovering er omfattende i størrelse eller oven i købet er udført i hoved, på hals eller på hænder. Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6.2 og bemærkningerne til lovforslagets kapitel 7.

2.12. Overgang, ophævelse og ikrafttræden

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2018, da lovforslaget medfører direkte konsekvenser for erhvervslivet. Det vil samtidig give Sikkerhedsstyrelsen tid til at indrette sig på at skulle modtage registreringer af tatoveringssteder og foretage tilsynsbesøg.

Det foreslås samtidig at ophæve lov nr. 194 af 8. juni 1966 om tatovering, der videreføres i det foreslåede kapitel 3. Endvidere foreslås det at ophæve lov nr. 427 af 1. maj 2013 om en frivillig, brancheadministreret registreringsordning for tatovører, idet loven i dag er uden praktisk betydning.

Da den foreslåede registreringsordning vil indebære begrænsninger i den fri erhvervsudøvelse, foreslås det samtidig at indføre en overgangsordning for tatoveringssteder, hvor der udføres tatoveringer i erhvervsmæssigt øjemed på datoen for lovens ikrafttræden. Det vurderes, at overgangsordningen bør udformes således, at allerede etablerede tatoveringssteder senest halvandet år efter lovens ikrafttræden skal lade sig registrere hos Sikkerhedsstyrelsen. Det vil sige senest den 1. januar 2020.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
Lovforslaget medfører en række nye opgaver for Sikkerhedsstyrelsen.

Den foreslåede registreringsordning for tatoveringssteder indebærer, at Sikkerhedsstyrelsen skal etablere og drive et system til håndtering af registreringer af tatoveringssteder, herunder oplysninger som skal modtages sammen med registreringen, **herunder antal ansatte tatovører, lærlinge og medarbejdere.**

Sikkerhedsstyrelsen vil desuden skulle offentliggøre og vedligeholde et register over registrerede tatoveringssteder, og styrelsen vil skulle gennemføre informationsaktiviteter rettet mod branchen og forbrugere. **Herunder de fra UT's side ønskede forbrugerkampagner om beskyttelse mod sollys og hjemmetatoveringer.**

Endvidere vil Sikkerhedsstyrelsen skulle etablere og drive en tilsynsordning med henblik på at føre tilsyn med tatoveringssteder, der er omfattet af den foreslåede registreringsordning for tatoveringssteder, **herunder antal ansatte tatovører, lærlinge og medarbejdere.**

Da der er tale om nye opgaver af ganske omfattende karakter, vil opgaverne ikke kunne afholdes inden for Sikkerhedsstyrelsens eksisterende ramme. Det foreslås derfor, at Sikkerhedsstyrelsens udgifter til varetagelse af disse nye opgaver finansieres via gebyrer, der opkræves hos tatoveringsstederne. **Ved statistik af alle ved man, hvor meget branchen genererer i bl.a. skat. Der burde sættes en brøkdelt af dette beløb til side, til at finansiere modellen.**

Sikkerhedsstyrelsens samlede udgifter til varetagelse af disse nye opgaver er opgjort til 2,7 mio. kr. i gennemsnit over de første 6 driftsår og efterfølgende 2,2 mio. kr. årligt. Med opkrævningen af disse gebyrer vil Sikkerhedsstyrelsens merudgifter til varetagelse af de nævnte opgaver være fuldt omkostningsdækket. **Ved statistik af alle, ved man, hvor meget branchen genererer i bl.a. skat. Der burde sættes en brøkdelt af dette beløb til side, til at finansiere modellen.**

Lovforslaget vil ikke medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for kommunerne eller regionerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det foreslås, at Sikkerhedsstyrelsens merudgifter til varetagelse af de nye opgaver, som styrelsen vil skulle varetage efter lovforslaget, finansieres af gebyrer, der pålægges erhvervslivet. Der forventes at ville blive opkrævet et årligt registreringsgebyr på 5.776 kr. pr. registreret tatoveringssted de første 6 år. De efterfølgende år forventes der at blive opkrævet et årligt gebyr på 3.535 kr. pr. registreret tatoveringssted. Gebyret for opfølgende tilsynsbesøg forventes at udgøre 5.175 kr. **Se venligst tidligere kommentar omkring uretfærdigheden i, at et "tatoveringssted" med kun én eller to ansatte skal betale det samme som et tatoveringssted med 6 - 8 - 10 ansatte. Ikke retfærdigt.**

Det er estimeret, at 600 tatoveringssteder vil lade sig registrere. **Hvis tidligere tal er baseret på 600 tatoveringssteder, hvad sker der så med gebyret, hvis der kun er 400 tatoveringssteder, der lader sig registrere?**

Med den foreslåede ordning vil der blive stillet krav til lokaleindretning, da tatovering altid indebærer en risiko for infektioner eller andre komplikationer. De risici, der er for infektiøse komplikationer forårsaget af bakterier og andre mikroorganismer og smitte med blodbårne vira, kan mindskes ved iagttagelse af hygiejniske forholdsregler. Tatoveringssteder, der ikke på forhånd opfylder sådanne krav til lokaleindretning, vil få merudgifter hertil. De samlede omkostninger vurderes dog at være begrænsede. **Hvad med hjemme-tatovering, det er UT's bekymring, at denne registreringsordning vil skabe endnu flere "undergrunds-steder"?**

5. Administrative konsekvenser for borgerne Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne. 6. Miljømæssige konsekvenser Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser. 7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget implementerer ikke EU-ret, men udgør et forslag til etablering af en ordning, der supplerer eksisterende EU-regulering i produksikkerhedsdirektivet (nr. 95/2001). Forslaget vurderes heller

ikke at udgøre overimplementering.

Som der er redegjort for under afsnit 2.5. i de almindelige bemærkninger, finder produktsikkerhedsreguleringen anvendelse i forhold til de oplysninger, tatoveringsstederne skal have adgang til for, at det skal være muligt at spore tatoveringsfarver tilbage i leverandørkæden. Reglerne i

REACH-forordningen (nr. 1907/2006) og CLP-forordningen (nr. 1272/2008) har som også beskrevet i afsnit 2.5.1. et andet formål og suppleres derfor af produktsikkerhedsdirektivets regler.

Lovforslaget indeholder som beskrevet i de almindelige bemærkninger i afsnit 2.5. og i bemærkningerne til lovforslagets § 9, et forslag om, at et tatoveringssted skal opbevare navn og adresse på det seneste afsætningsled for de tatoveringsfarver, der anvendes til tatovering på tatoveringsstedet på en sådan måde, at oplysningerne kan sættes i forbindelse med hver enkelt udført tatovering.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Udkast til lovforslag har været sendt i høring hos: Bispebjerg Hospital – Tatoveringsklinikken, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Kosmetolog Forening, Dansk Selskab for Patientsikkerhed, Dansk Standard, Dansk Tatovør Laug, Danske Patienter, Danske Regioner, De Professionelle Uafhængige Tatovører, Erhvervsministeriet, Forbrugerrådet Tænk, Frisør- og Kosmetikerfagets Fællesudvalg i Danmark, Justitsministeriet, KL, Mijøstyrelsen, Miljø- og Fødevarerministeriet, Patientforeningen, Patientforeningen Danmark, Patientforeningernes Samvirke, Professionelle Danske Tatovører, Region Hovedstaden, Region Midtjylland, Region Nordjylland, Region Sjælland, Region Syddanmark, Sikkerhedsstyrelsen og Styrelsen for Patientsikkerhed.

9. Sammenfattende skema

--	--	--

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	P
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	<p>Ingen</p> <p>Besparelse på udgifter til læge, idet loven bør være lavet for at nedbringe komplikationer i forbindelse med tatoveringer</p>	L C E C K S R V C C r
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	S C r S E r E
..	..	S t t
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet mv.	<p>Ingen</p> <p>Idet loven laves for at nedbringe antal komplikationer i forbindelse med tatoveringer bør der fremkomme færre sygedage.</p>	T E V S I L t t E

		C r t t t k T c t v
Administrative konsekvenser for erhvervslivet mv	Ingen	T r c l f s s t t c s s t t f
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	I
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	I
	Lovforslaget implementerer ikke EU-ret, m	

Forholdet til EU-retten	ordning, der supplerer eksisterende EU-regulering (nr. 95/2001). Forslaget vurderes heller ikke
-------------------------	---

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det fremgår af bestemmelsen, at lovforslaget har til formål at etablere en obligatorisk registrerings- og tilsynsordning for tatoveringssteder **og deres tatovører, lærlinge og medhjælpere, med** henblik på at mindske de mulige sundhedsmæssige risici for forbrugerne i forbindelse med tatovering. En sådan registrerings- og tilsynsordning medfører, at forbrugerne får adgang til tatoveringssteder, der opfylder et minimum af krav til hygiejne, dokumentation for tatoveringsfarver og forbrugerinformation.

Til § 2

Det fremgår af den foreslåede § 2, stk. 1, at loven gælder for tatoveringssteder, hvor der udøves tatovering i erhvervsmæssigt øjemed, dog foreslås det, at kapitel 3 skal gælde for enhver, der udøver tatovering, uanset om dette sker i erhvervsmæssigt øjemed eller ej.

Den foreslåede afgrænsning af lovens anvendelsesområde, undtagen for så vidt angår kapitel 3, indebærer, at alle steder, hvor der udøves tatovering i erhvervsmæssigt øjemed er omfattede.

Det bemærkes, at den foreslåede afgrænsning af lovens anvendelsesområde for så vidt angår kapitel 3 om forbud mod at tatovere personer under 18 år og mod at tatovere personer på visse legemsdele, gælder for enhver, der udøver tatoveringen, uanset sted, og uanset om dette sker i erhvervsmæssigt øjemed eller ej.

Endelig fremgår det af den foreslåede § 2, stk. 2, at loven ikke omfatter tatovering, der udføres som led i behandling, jf. sundhedslovens § 5. Dette gælder, uanset hvor tatovering som led i

behandling finder sted. Ved behandling forstås efter sundhedslovens § 5, bl.a. undersøgelse, diagnosticering og sygdomsbehandling samt forebyggelse og sundhedsfremme i forhold til den enkelte patient.

Til § 3 Det foreslås at indsætte definitioner på en række centrale begreber, der anvendes i den foreslåede lov.

Ved tatoveringssted forstås ifølge lovforslagets § 3, nr. 1, et sted, hvor der udføres tatovering i erhvervsmæssigt øjemed. Med den foreslåede definition omfatter begrebet tatoveringssted alle steder, hvor der udføres tatovering i erhvervsmæssigt øjemed. Det omfatter herunder f.eks. traditionelle tatoveringsforretninger, hvor der udføres tatovering. Stederne kan være faste lokaliteter eller steder, hvor der lejlighedsvis udføres tatovering, f.eks. ved tatoveringsevents eller på messer. Et tatoveringssted kan i

princippet også være i hjemmet, såfremt tatovering dér udøves i erhvervsmæssigt øjemed, og der i øvrigt kan opnås tilladelse til at drive erhverv fra privatadressen.

Ved tatovering forstås ifølge lovforslagets § 3, nr. 2, både en metode og et resultat af anvendelsen af metoden i form af farveændring af hud eller slimhinde. Ved tatovering indføres der pigment i hud eller slimhinde. Pigment frembringer en farveændring af huden/slimhinden. Det er pigmentkornene, der udgør den fysiske tatovering i huden/slimhinden. Tatovering defineres i § 3, nr. 2, således som en metode, hvorved tatoveringsfarve med et eller flere pigmenter (langtidsholdbart farvestof) med nål eller lignende udstyr indføres i en persons læderhud eller i slimhinde med henblik på permanent eller langvarig farvning af hud eller slimhinde med det formål at dekorere, forskønne, korrigere, rekonstruere eller bibringe det tatoverede område en bestandig markering. Den ved metoden frembragte farveændring af hud eller slimhinde benævnes tatovering. Kosmetisk tatovering er omfattet af begrebet tatovering.

Ved erhvervsmæssigt øjemed forstås ifølge lovforslagets § 3, nr. 3, at tatovering udføres af en person, der udfører tatovering som led i

udøvelsen af sit erhverv, uanset om det sker mod vederlag eller vederlagsfrit. Med den foreslåede definition omfatter begrebet erhvervsmæssigt øjemed også den situation, hvor en tatovering udføres gratis af en, der udfører tatovering som led i udøvelsen af sit erhverv, f.eks. som en del af en markedsføringsindsats på en messe.

Der burde være en pasus der beskriver, at erhvervsøjemed, også indbefatter steder, der "angiveligt" tatoverer gratis, men hvor der kan være tale om betalingsmulige ydelser.

Til § 4

Der gælder i dag ingen pligt for tatoveringssteder til at lade sig registrere for, at der på stedet må udøves tatovering i erhvervsmæssigt øjemed.

Det foreslås med lovforslagets § 4 at indføre en registreringsordning for tatoveringssteder.

Det fremgår af den foreslåede § 4, stk. 1, at et tatoveringssted, hvor der udføres tatovering i erhvervsmæssigt øjemed, skal lade sig registrere hos Sikkerhedsstyrelsen. Det fremgår endvidere, at registreringspligten påhviler den ejer, der udbyder tatoveringsydelsen, og at registrering skal indeholde oplysninger om navn, adresse, telefonnummer, eventuel hjemmesideadresse og eventuelt cvr-nummer på tatoveringsstedet og på den ejer, der udbyder tatoveringsydelsen, samt de tatovører, lærlinge og medarbejdere, såfremt ejer IKKE er tatovør. Det indebærer, at tatoveringssteder skal lade sig registrere hos Sikkerhedsstyrelsen, inden de påbegynder deres virksomhed, for at de lovligt kan udføre tatovering i erhvervsmæssigt øjemed. Endelig fremgår det af bestemmelsen, at hvis der sker ændringer i forhold til de registrerede oplysninger, har den ejer, der udbyder tatoveringsydelsen, pligt til at opdatere de registrerede oplysninger inden for rimelig tid.

Det fremgår af den foreslåede § 4, stk. 2, at det kun er tilladt at udføre erhvervsmæssig tatovering på et tatoveringssted, der er registreret hos Sikkerhedsstyrelsen. Det følger heraf, at det vil være forbudt at

tatovere i erhvervsmæssigt øjemed, hvis ikke det sker på et registreret tatoveringssted.

Der vil ikke gælde nogen begrænsning i antallet af tatovører og lærlinge, der kan udføre tatoveringer på det registrerede tatoveringssted. Det vil desuden være ejeren (en fysisk eller juridisk person), af tatoveringsstedet, der er ansvarlig for, at stedet er registreret hos Sikkerhedsstyrelsen, og at tatovering på stedet sker i henhold til de regler, der vil blive fastsat i henhold til lovforslaget. Det vil således være ejeren, der med lovforslaget er overordnet ansvarlig for, at den enkelte udøver af tatovering på tatoveringsstedet opfylder disse regler, når vedkommende tatoverer en kunde, og som er ansvarlig for at tage de nødvendige forholdsregler, hvis dette ikke sker.

Det foreslås, at ejere af tatoveringssteder selv skal lade tatoveringsstedet, samt antallet af tatovører, lærlinge og medarbejdere registrere digitalt. De skal endvidere selv foretage ændringer i oplysninger om registreringen, f.eks. afregistrering ved tatoveringsstedets ophør med tatoveringsvirksomhed. Hvis et registreret tatoveringssted flytter til en ny adresse, er der tale om et nyt tatoveringssted, der skal registreres. Det skyldes, at en flytning kan nødvendiggøre et nyt tilsynsbesøg med henblik på at føre tilsyn med, om indretning m.v. i de nye lokaler lever op til kravene.

Med den foreslåede § 4, stk. 3, opretter Sikkerhedsstyrelsen et tatoveringsstedsregister. Registeret skal indeholde oplysninger om tatoveringssteder, der udfører tatoveringssteder i erhvervsmæssigt øjemed, som har ladet sig registrere på styrelsens hjemmeside. Med registeret etableres et grundlag for en tilsynsordning med tatoveringssteder. Samt gerne et register for antallet af tatovører og lærlinge, når man nu er i gang, herunder også antallet af gæstetatovører.

Det fremgår af den foreslåede § 4, stk. 4, at Sikkerhedsstyrelsen offentliggør oplysninger fra tatoveringsstedsregisteret om, hvilke

tatoveringssteder, der er registrerede efter stk. 1. De oplysninger, som skal offentliggøres, er oplysninger, der gør det muligt for forbrugerne at identificere registrerede tatoveringssteder, herunder et tatoveringssteds navn, adresse, telefonnummer og evt. hjemmesideadresse.

Til § 5

Det fremgår af den foreslåede § 5, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om registrering efter § 4, stk. 1, herunder regler om nærmere afgrænsning af de tatoveringssteder, der skal lade sig registrere. Det tilsigtes, at der fastsættes regler, der indebærer, at et sted med en fast lokalitet (virksomhedsadresse), hvor der udøves erhvervsmæssig tatovering, skal registreres som et tatoveringssted. Det forudsættes, at hver faste lokalitet registreres som ét tatoveringssted, ligesom der opkræves et gebyr for hvert af sådanne steder. Det gælder uanset ejerforholdene og uanset, om ejeren måtte være bosiddende her i landet eller ej. Samme ejer kan således have flere tatoveringssteder, der hver skal registreres, og hvorfra der for hvert enkelt sted skal betales et årligt gebyr, **fastsat efter antal tatovører og lærlinge der arbejder der**. Tatovering, der finder sted på midlertidige lokaliteter (f.eks. tatoveringsevents m.v.), vil typisk foregå som en del af den virksomhed, der udføres på et fast tatoveringssted. Det forudsættes, at der i så fald ikke skal ske en selvstændig registrering af det midlertidige sted. Det forudsættes dog, at virksomheder, der udelukkende udfører tatoveringer lejlighedsvist på ikke-faste lokaliteter, vil skulle registreres med en virksomhedsadresse. I forbindelse med udførelsen af tilsynet vil Sikkerhedsstyrelsen kunne anmode tatoveringsstedet oplyse om og i givet fald hvor, tatoveringsstedet

udfører tatoveringer ud over på den faste lokalitet. Sikkerhedsstyrelsen vil dermed i praksis have mulighed for eventuelt at foretage et tilsynsbesøg ved en tatoveringsevent eller på en messe.

Til § 6

Med lovforslagets § 6, stk. 1, bemyndiges erhvervsministeren til at fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven eller af regler fastsat i medfør heraf skal foregå digitalt. **UT har tidligere bedt om en branchekode for tatovører og lærlinge. Det vil vi stadigvæk gerne have.**

Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at digital kommunikation mellem virksomheder m.v. og det offentlige skal udbredes således, at al relevant skriftlig kommunikation fremover foregår digitalt. Baggrunden herfor er blandt andet et ønske om at sikre hurtigere kommunikation mellem virksomhederne og det offentlige, hurtig og effektiv service fra myndighederne og en optimering af arbejdsgangene hos både virksomhederne og myndighederne. **Derfor bør det omfatte alle der arbejder i et tattoo studio.**

Erhvervsministeren vil med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse bl.a. kunne fastsætte regler om, at alle skriftlige henvendelser m.v. til Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven eller af regler, som fastsat i medfør heraf, skal foregå digitalt, herunder at skriftlige henvendelser ikke anses for behørigt modtaget i styrelsen, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde. Hvis oplysninger m.v. sendes til styrelsen på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, jf. forvaltningslovens § 7, at styrelsen må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Det er hensigten at udnytte den foreslåede bemyndigelse i stk. 1 til at fastsætte regler om, at registrering af tatoveringssteder **og dets medarbejdere** efter § 4, stk. 1, skal ske i et digitalt selvbetjeningssystem.

Det er desuden hensigten at fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation i øvrigt til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som

er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven, skal foregå digitalt, f.eks. pr. e-mail.

Ved henvendelser til Sikkerhedsstyrelsen kan styrelsen stille krav om, at den pågældende oplyser en emailadresse, som den pågældende kan kontaktes på i forbindelse med behandlingen af en konkret sag henvendelse til styrelsen. I den forbindelse kan der også pålægges den pågældende en pligt til at underrette styrelsen om en eventuel ændring i e-mailadressen, inden den konkrete sag afsluttes eller henvendelsen besvares, medmindre e-mails automatisk bliver videresendt til den nye e-mailadresse.

Af de regler, der fastsættes i medfør af det foreslåede stk. 1, vil det komme til at fremgå, hvem der er omfattet af forpligtelsen til at kommunikere digitalt med Sikkerhedsstyrelsen og om hvilke forhold. Der vil i den forbindelse også kunne fastsættes overgangsordninger, som skal lette overgangen til obligatorisk digital kommunikation, og der vil kunne fastsættes regler om, at der i visse tilfælde kan ske fritagelse fra pligten til at benytte digital kommunikation. Fritagelsesmuligheden tænkes bl.a. anvendt, hvor det er påkrævet at anvende en dansk digital signatur, og der er tale om en person uden dansk CPR-nummer eller

en virksomhed med hjemsted i udlandet, som ikke kan få en dansk digital signatur, eller hvis sagen omfatter store mængder dokumentation, som ikke er hensigtsmæssigt at indsende digitalt.

Der vil desuden i medfør af den foreslåede bemyndigelse kunne fastsættes regler om, at Sikkerhedsstyrelsen kan sende visse meddelelser, herunder kvitteringer, afgørelser m.v., til virksomhedens eller personens digitale postkasse med de retsvirkninger, der følger af lov nr. 528 af 11. juni 2012 om Offentlig Digital Post.

Med bestemmelsens stk. 2 foreslås det, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el. lign.

Som nævnt ovenfor i bemærkningerne til stk. 1, er det hensigten at fastsætte regler om, at registrering af tatoveringssteder og deres tilknyttede tatovører, lærlinge og medarbejdere efter § 4, stk. 1, skal ske i et digitalt selvbetjeningsystem.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3 fastsætter, hvornår en digital meddelelse må anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, dvs. modtageren af meddelelsen. Bestemmelsen finder anvendelse både på meddelelser, der frivilligt sendes digitalt, og på meddelelser, der er obligatorisk at sende digitalt.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til Sikkerhedsstyrelsen på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for styrelsen, dvs. når styrelsen kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem.

En meddelelse anses for at være kommet frem til en virksomhed eller person på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende. En meddelelse anses for at være tilgængelig for adressaten fra det tidspunkt, hvor adressaten har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Det er således uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Det vil sige med samme retsvirkninger som fysisk post, der anses for at være kommet frem, når den pågældende meddelelse m.v. er lagt i modtagerens fysiske postkasse. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Til § 7

Der gælder ikke i dag krav til hygiejnestandarden på steder, hvor der udføres tatovering i erhvervsmæssigt øjemed.

Med henblik på forebyggelse af risiko for smitteoverførsel i forbindelse med tatovering foreslås det med § 7, stk. 1, at et registreret tatoveringssted skal sikre forsvarlige infektionshygiejniske forhold. De

infektionshygiejniske forhold skal være forsvarlige med hensyn til de fysiske rammer (lokaler og inventar) og med hensyn til håndtering, genbehandling og opbevaring af udstyr og tatoveringsfarver, **samt forsvarlig bortskaffelse**. De infektionshygiejniske forhold skal endvidere være forsvarlige i forbindelse med alle procedurer ved tatovering.

Med den foreslåede § 7, stk. 2, bemyndiges Styrelsen for Patientsikkerhed til i samarbejde med Statens Serum Institut **og repræsentanter fra tatoveringsbranchen**, at fastsætte regler om de infektionshygiejniske krav, der påhviler tatoveringsstederne. Statens Serum Institut har bl.a. til formål at forebygge og bekæmpe smitsomme sygdomme. Instituttet yder bl.a. rådgivning og bistand, der vedrører instituttets opgaver, jf. sundhedslovens § 222, stk. 1.

Reglerne skal fastsætte kravene til forsvarlig infektionshygiejne i forhold til de fysiske rammer (lokaler og inventar), håndtering, genbehandling og opbevaring af udstyr, håndtering af tatoveringsfarver samt alle procedurer ved tatovering. Der vil bl.a. blive fastsat krav til lokaleindretning og adgang til hygiejnefaciliteter, brug af sterile nåle, **rør** og skæreblade og anvendelse af handsker.

Tilføj Herunder også hygiejnekursus af min. 6 timers varighed for alle medarbejdere - eller dokumenteret registreret bindende tilmelding til hygiejnekursus indenfor kommende 6 måneder.

Til § 8 Der stilles ikke i dag krav til udlevering af forbrugerinformation forud for en tatovering.

Der er risiko for at få gener og komplikationer som følge af tatovering. For at sikre at forbrugere får information om de almindelige risici, der kan være forbundet med at lade sig tatovere og hvornår forbrugerne

skal søge læge, fastsættes med den foreslåede § 8, stk. 1, at et registreret tatoveringssted skal udlevere skriftlig information til forbrugeren, inden tatovering udføres. **Hvordan og hvornår?**

Efter den foreslåede § 8, stk. 2, bemyndiges Styrelsen for Patientsikkerhed til at fastsætte regler om, hvad det skriftlige informationsmateriale til forbrugeren minimum skal indeholde. Det er hensigten, at Sikkerhedsstyrelsen på sin hjemmeside skal offentliggøre den information, som tatoveringssteder skal udlevere til forbrugerne. **Bør udformes sammen med branchens repræsentanter. UT har tidligere tilbudt at hjælpe med dette.**

Til § 9

Det foreslås med bestemmelsen i § 9, stk. 1, at et registreret tatoveringssted skal opbevare navn og adresse på det seneste afsætningsled for de tatoveringsfarver, der anvendes til tatovering på tatoveringsstedet, således at oplysningerne kan sættes i forbindelse med hver enkelt udført tatovering. Ved det seneste afsætningsled forstås bl.a. den der har solgt tatoveringsfarverne til et tatoveringssted.

Som der er redegjort for under afsnit 2.5. i de almindelige bemærkninger, finder produktsikkerhedsreguleringen anvendelse i forhold til de oplysninger, tatoveringsstederne skal have adgang til for, at det skal være muligt at spore tatoveringsfarver tilbage i leverandørkæden.

Opbevaringen af oplysningerne skal ske inden for databeskyttelseslovgivningens rammer.

Med § 9, stk. 2, foreslås det, at der i forhold til de oplysninger, der skal opbevares efter § 9, stk. 1, fastsættes en tidsperiode på 5 år. Det er den samme tidsperiode, som følger af produktsikkerhedsloven i forhold til de oplysninger, der skal opbevares efter denne lov for at kunne spore en forbrugerprodukts oprindelse.

Med § 9, stk. 3, foreslås det fastsat, at tatoveringsstedet skal udlevere oplysningerne, jf. § 9, stk. 1, i den periode, der følger af § 9, stk. 2, til forbrugeren **efter dennes anmodning**, om den tatovering som forbrugeren har fået udført. Det bemærkes, at der med forbrugeren skal forstås forbrugeren selv eller en person, som forbrugeren har givet fuldmagt hertil.

Udlevering af oplysningerne skal ske inden for databeskyttelseslovgivningens rammer.

Tilsynsmyndigheden kan efter den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 2, kræve de i § 9, stk. 1, nævnte oplysninger udleveret som led i sin tilsynsvirksomhed.

Til § 10

Lov nr. 194 af 8. juni 1966 om tatovering (tatoveringsloven) opstiller to forbud i forbindelse med udførelse af tatovering.

Det følger af tatoveringslovens §§ 1 og 2, at det er forbudt at tatovere en person under 18 år. Det er desuden forbudt at tatovere en person i hoved, på hals og på hænder. Straffen for overtrædelse af disse forbud er ifølge lovens § 1 bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Hverken tatoveringsloven eller dens forarbejder en nærmere afgrænsning af "tatovering", men det er Sundheds- og Ældreministeriets vurdering, at forbuddene i tatoveringslovens §§ 1 og 2 omfatter såvel traditionelle tatoveringer som kosmetisk tatovering. Der henvises i den forbindelse til afsnit 2.6 ovenfor.

Det foreslås i § 10 at videreføre og genbekræfte forbuddene i tatoveringslovens §§ 1 og 2.

Det fremgår således af den foreslåede § 10, stk. 1, at det ikke er tilladt at udføre tatovering på en person under 18 år. Forbuddet vil være gældende uden hensyntagen til, at det er den unge selv, der aktivt har opsøgt et tatoveringssted med henblik på at lade sig tatovere, eller om

en forælder måtte have givet samtykke til, at tatoveringen kan finde sted.

Det fremgår af den foreslåede § 10, stk. 2, at det ikke er tilladt at udføre tatovering på en person i hoved, på hals og på hænder (Hals og hænder bør slettes, da det er tale om en helt ny tatoveringslov, og ingen alligevel overholder denne bestemmelse i den gamle lov). Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af forbuddet mod at tatovere en person i hoved, på hals og på hænder i § 1, stk. 2, i lov nr. 194 af 8. juni 1966 om tatovering.

Det foreslås, at straffen for overtrædelse af forbuddene i de foreslåede § 10, stk. 1 og stk. 2, skal være bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 17.

Til § 11 Ingen myndighed fører tilsyn med tatoveringssteder.

Med den foreslåede § 11, stk. 1, vil Sikkerhedsstyrelsen fremover skulle føre tilsyn med tatoveringssteder, der er omfattet af den foreslåede lov.

Det foreslås, at Sikkerhedsstyrelsen fører et risikobaseret tilsyn på tatoveringssteder.

I lyset af de sikkerhedsmæssige og sundhedsmæssige risici samt et ureguleret marked* er det hensigten, at Sikkerhedsstyrelsen skal gennemføre tilsyn på alle registrerede tatoveringssteder de første 3 år efter lovens ikrafttræden. Bl.a. vil Sikkerhedsstyrelsen de første 3 år efter lovens ikrafttræden gennemføre tilsyn hos alle nyregistrerede tatoveringssteder. Betyder dette, at de nye steder får besøg HVERT år de første 3 år?

*Hvad med hjemmetatovører, der ikke kan og vil lade sig registrere, og der erfaringsmæssigt laver de fleste komplikationer, med bl.a. lægelig behandling til følge?

3 år efter lovens ikrafttræden vil Sikkerhedsstyrelsen overgå til en

risikobaseret tilsynsmodel. Sikkerhedsstyrelsens risikobaserede tilsyn vil blive tilrettelagt med udgangspunkt i styrelsens datadrevne risikomodel, der allerede i dag benyttes til styrelsens kontrol på andre produkt- og forretningsområder.

Den datadrevne risikomodel vil således danne grundlag for prioritering af styrelsens fremtidige tilsynsaktiviteter. I den datadrevne risikomodel vil indgå data fra forskellige kilder, der organiseres på en måde, der giver mulighed for at danne rapporter og analyse til brug for prioriteringen. Modellen vil desuden bestå af softwareløsninger, der kan anvendes i forbindelse med analyse, rapportering og til statistiske formål. Derfor bør tatovører, lærlinge, og øvrige medarbejdere også indgå.

Ved at benytte denne risikomodel med henblik på at tilrettelægge tilsynet med tatoveringssteder sikres det, at ressourcerne anvendes der, hvor regelefterlevelsen er lav, eller hvor risikoen ved manglende regelefterlevelse er størst.

På den baggrund foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen får hjemmel til at foretage registersamkøring af oplysninger i tilsynsøjemed. Der vil være tale om oplysninger fra det tatoveringsstedsregister, som Sikkerhedsstyrelsen vil skulle oprette, og offentligt tilgængelige oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder, bl.a. i form af oplysninger fra Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) og oplysninger fra Arbejdstilsynets smileyordning. Bliver der en nedskrevet ordning, som vi evt. kan linke til, hvori betydningen af de forskellige smiley er beskrevet?

Er det den smileyordning man kender fra restauranter? Vi kan ikke rigtig se ”koblingen” til denne ordning.

Det foreslås endvidere, at Sikkerhedsstyrelsen i tilfælde, hvor det vil være af væsentlig betydning for tilsynet, får adgang til at indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder med henblik på registersamkøring. Det kan f.eks. være i en situation, hvor Sikkerhedsstyrelsen er bekendt med overtrædelser, personskader eller

borgerhenvendelser. Grundet risikoen for chikane fra ikke lovlydige konkurrenter, bør et opfølgingsbesøg ligge i det årlige gebyr. Såfremt en borgerhenvendelse viser sig korrekt, kan der efterfølgende udskrives et ekstra gebyr.

Sikkerhedsstyrelsen vil ikke have brug for at kende identiteten på personer, der eventuelt måtte have fået gener eller komplikationer efter tatovering, men vil alene have brug for oplysninger om hvilket tatoveringssted, det drejer sig om. Der vil derfor ikke være tale om oplysninger, der identificerer eller gør det muligt at identificere enkeltpersoner. Hermed vil Sikkerhedsstyrelsen ikke få adgang til oplysninger om enkeltpersoners navn, cpr.nr., helbredsmæssige forhold, behandling m.v.

Herudover skal det bemærkes, at samkøring af oplysninger i Sikkerhedsstyrelsens datadrevne risikomodel vil ske under hensyntagen til de særlige regler i databeskyttelseslovgivningen.

Det foreslås, at tilsynsbesøg skal varsles inden besøget foretages som foreskrevet i § 5, stk. 1, i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter med senere ændringer (retssikkerhedsloven). Kravet om varsling kan ifølge lovens § 5, stk. 4, fraviges, hvis øjemedet med indgrebets gennemførelse ville forspildes, hvis forudgående kendskab til underretning skulle gives.

Det er vurderingen, at øjemedet normalt ikke forspildes ved at varsle eller anmelde tilsynsbesøg. Hensynet til tatoveringsstedets arbejde tilsiger også, at tilsyn skal varsles, idet tatovering af en kunde kan vare i flere timer, hvorfor uvarslet tilsyn vil betyde, at en udøver af tatovering ved et tilsynsbesøg må afbryde tatovering af kunden. Tatoveringssteder har desuden åbent på forskellige tider af døgnet og ikke nødvendigvis inden for normale forretningsåbningstider, hvilket kan medføre, at tilsynsmyndigheden ofte kan komme forgæves på tilsynsbesøg.

Det er vurderingen, at man ved at varsle tilsynsbesøg får en mere åben

og konstruktiv dialog med tatoveringsstederne, der modtager tilsynsbesøg. Det foreslås derfor, at der sædvanligvis foretages varslede tilsynsbesøg. Uvarslede tilsynsbesøg vil kunne komme på tale, f.eks. i situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen finder, at der foreligger risiko for tatoveringssikkerheden. Sikkerhedsstyrelsen kan vælge at foretage varslede eller uvarslede tilsynsbesøg på baggrund af bekymringshenvendelser, oplysninger fra medierne m.v., som Sikkerhedsstyrelsen vurderer vedrører risiko for tatoveringssikkerheden. ***I UT auditerings- og certificeringsmodellen var 1. besøg et rådgivningsbesøg til kr 1450,- Dkk, hvor man kunne rådgive omkring indretning osv. Herefter er der et decideret auditeringsbesøg til 1950,- Dkr. Vil denne model kunne erstatte Sikkerhedsstyrelsens tilsyn? UT modellen udføres hvert år efter hhv DS Insta 800 og DS 2451-10 (nu NIR). Og man så samtidig registrerer sig?

Sikkerhedsstyrelsens tilsyn kan også gennemføres ved indhentning af oplysninger hos tatoveringsstedet. Dette kan eksempelvis være billeddokumentation, kopi af informationsmateriale eller dokumentation for procedurer på tatoveringsstedet.

Det foreslås desuden, at Sikkerhedsstyrelsen i de tilfælde, hvor der udstedes et påbud efter forslaget § 14, stk. 1, foretager et opfølgende tilsynsbesøg med henblik på at kontrollere, om påbuddet er efterkommet. Et opfølgende tilsynsbesøg vil altid udløse et gebyr

Det fremgår af den foreslåede § 11, stk. 2, at Sikkerhedsstyrelsen af tatoveringssteder kan kræve at få meddelt alle oplysninger, der er nødvendige for at udøve tilsynet efter stk. 1. Det kan f.eks. være oplysninger om antallet af personer, der udøver tatovering på stedet, eller det skriftlige informationsmateriale, der udleveres til forbrugere. Det foreslås, at Sikkerhedsstyrelsen kan kræve at få meddelt alle oplysninger, der er nødvendige for at udøve tilsynet efter stk. 1, inden for rimelig tid.

Til § 12

Det fremgår af den foreslåede § 12, 1. pkt., at for at tilvejebringe

oplysninger til brug for gennemførelse af tilsynet efter § 11, stk. 1, har Sikkerhedsstyrelsens repræsentanter til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til private ejendomme og lokaliteter.

Ejendomme og lokaliteter er tatoveringssteder, dvs. de steder hvor der udføres tatovering i erhvervsmæssigt øjemed. Adgang uden retskendelse til private ejendomme og lokaliteter efter lovens forstand vil således alene forekomme i de tilfælde, hvor der på stederne udføres tatovering i erhvervsmæssigt øjemed, og alene på det sted, hvor aktiviteten pågår.

Bestemmelsen giver således Sikkerhedsstyrelsen mulighed for at få adgang uden retskendelse i forbindelse med gennemførelse af tilsynet. Bestemmelsen kan særligt anvendes i de situationer, hvor et tatoveringssted f.eks. ikke frivilligt ønsker at udlevere oplysninger m.v. til brug for gennemførelse af tilsynet.

Det er kun muligt for Sikkerhedsstyrelsen at anvende bestemmelsen i forbindelse med gennemførelse af tilsynet. Det skal således være formålet med adgangen, at der skal indhentes oplysninger, der er nødvendige for tilsynet. Sikkerhedsstyrelsen vil efter den foreslåede ordning kunne udøve tilsyn både i forbindelse med proaktive tilsyn, hvor styrelsen har planlagt tilsynet på forhånd, og reaktive tilsyn, som oftest sker efter en udefrakommende begivenhed, f.eks. en bekymringshenvendelse.

Det er ikke en forudsætning for, at Sikkerhedsstyrelsen kan få adgang efter bestemmelsen, at styrelsen har viden om, at der på stedet pågår tatoveringsvirksomhed, der udgør en risiko. Om det er nødvendigt at få adgang til tatoveringsstedet beror bl.a. på, om Sikkerhedsstyrelsen kan få tilstrækkelige oplysninger til brug for et tilsyn på anden måde. Endvidere bør der kun søges adgang til private beboelseslokaler, hvis undersøgelsens formål ikke har kunnet opnås på anden vis. Hvordan tilsynet udføres mest effektivt indgår i vurderingen af, om adgang må anses for nødvendig. Der er tale om en proportionalitetsafvejning.

Herudover foreslås det i § 12, 2. pkt., fastsat, at politiet om fornødent yder Sikkerhedsstyrelsen bistand, hvilket f.eks. kan være aktuelt i en situation, hvor Sikkerhedsstyrelsen nægtes adgang til en lokalitet ad frivillighedens vej. Der kan i sådanne tilfælde være behov for, at politiet anvender magt for at få adgang til lokaliteten.

Som tidligere nævnt skal det bemærkes, at den foreslåede tilsynsordning vil blive administreret i overensstemmelse med lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, således at denne lovs processuelle regler skal overholdes ved gennemførelsen af tilsynet. Dette indebærer bl.a., at tatoveringssteder som hovedregel skal underrettes forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af tilsyn uden retskendelse, jf. lovens § 5, stk. 1, medmindre Sikkerhedsstyrelsen efter en konkret vurdering finder, at kravet om en forudgående underretning helt eller delvist kan fraviges i medfør af lovens § 5, stk. 4.

Til § 13

Med forslaget § 13, stk. 1, foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen i tilsynsøjemed får hjemmel til at foretage registersamkøring af oplysninger fra egne registre og offentligt tilgængelige oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder, dvs. oplysninger der fremgår af den pågældende myndigheds hjemmeside eller lignende. Disse oplysninger vil i fremtiden kunne anvendes som udgangspunkt for risikobaseret tilsyn med tatoveringssteder. Det risikobaserede tilsyn er nærmere beskrevet i afsnit 2.7.2 i de almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen kan anvendes til at foretage registersamkøring af offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder med Sikkerhedsstyrelsens egne oplysninger indsamlet i forbindelse med styrelsens tilsynsaktiviteter og oplysninger modtaget i forbindelse med tatoveringsstedernes registrering hos Sikkerhedsstyrelsen. Der vil være tale om offentligt tilgængelige oplysninger fra andre

myndigheder, såsom oplysninger fra Det Centrale Virksomhedsregister (CVR), Arbejdstilsynets smileyordning m.v. Hermed får Sikkerhedsstyrelsen adgang til at anvende stamdata om virksomheder, data fra registreringer samt data fra tilsynsbesøg.

En samkøring af oplysninger i Sikkerhedsstyrelsens datadrevne risikomodel vil ske under hensyntagen til de særlige regler i databeskyttelseslovgivningen.

Det foreslås endvidere i stk. 2, at Sikkerhedsstyrelsen i tilfælde, hvor det vil være af væsentlig betydning for tilsynet efter § 11, stk. 1, får adgang til at indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder med henblik på registersamkøring, dvs. oplysninger, som f.eks. ikke fremgår af den pågældende myndigheds hjemmeside eller lignende.

Bestemmelsen vil give Sikkerhedsstyrelsen mulighed for at indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder med henblik på at registersamkøre disse med de oplysninger, som vil indgå i Sikkerhedsstyrelsens datadrevne risikomodel. Formålet hermed er at kvalificere risikobilledet, således at Sikkerhedsstyrelsen bliver i stand til mere præcist at prioritere styrelsens tilsynsindsats.

En samkøring af oplysninger i Sikkerhedsstyrelsens datadrevne risikomodel vil ske under hensyntagen til de særlige regler i databeskyttelseslovgivningen.

Til § 14

Sikkerhedsstyrelsen kan med den foreslåede § 14, stk. 1, påbyde tatoveringssteder, der er registreret efter lovens § 4, stk. 1, at træffe foranstaltninger med henblik på at efterleve krav fastsat i lovens §§ 7-9 eller regler udstedt i medfør heraf.

Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde et tatoveringssted, at nærmere bestemte krav opfyldes eller nærmere bestemte procedurer følges. Det er betingelse for at udstede et påbud, at forholdene på

tatoveringsstedet kan udgøre en risiko for forbrugere, der lader sig tatovere på stedet.

Sikkerhedsstyrelsen foretager et opfølgende tilsynsbesøg med henblik på at kontrollere, om påbuddet er efterkommet. Når Sikkerhedsstyrelsen har konstateret, at de tidligere uopfyldte krav nu er opfyldt, ophæves påbuddet.

Efter den foreslåede stk. 2, kan Sikkerhedsstyrelsen afregistrere et tatoveringssted, hvis tatoveringsstedet ikke efterkommer et påbud udstedt i medfør af den foreslåede stk. 1.

Efter den foreslåede stk. 3, kan Sikkerhedsstyrelsen afregistrere et tatoveringssted, hvis tatoveringsstedet har overtrådt §§ 7-10 i lovforslaget, eller regler udstedt i medfør heraf eller afviser at medvirke til Sikkerhedsstyrelsens tilsyn efter § 11, stk. 1. Sikkerhedsstyrelsen vil i overensstemmelse med det almindelige proportionalitetsprincip – afhængig af alvorligheden af de overtrædelser, der er tale om - skulle vurdere, om det er tilstrækkeligt at give tatoveringsstedet et påbud, eller om det er nødvendigt at afregistrere tatoveringsstedet med den virkning, at der ikke længere må udføres tatovering på stedet.

Til § 15

Det foreslås i § 15, at Sikkerhedsstyrelsens afgørelser truffet efter den foreslåede lov eller regler udstedt i medfør af loven ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

Bestemmelsen afskærer den administrative klageadgang fra Sikkerhedsstyrelsen til erhvervsministeren. Bestemmelsen i lovforslaget afskærer således som hovedregel muligheden for administrativ rekurs og fraviger derved det almindelige forvaltningsretlige princip, hvorefter afgørelser kan påklages administrativt til højere myndighed.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at de afgørelser, som

Sikkerhedsstyrelsen vil træffe efter loven eller efter regler, der foreslås fastsat i medfør heraf, vil være af teknisk karakter og forudsætter en betydelig teknisk eller faglig indsigt på området, som det ikke kan forventes, at Erhvervsministeriets departement er i besiddelse af. Der kan således være tale om f.eks. afgørelser om, at et tatoveringssted skal revidere sit informationsmateriale eller indrette tatoveringsstedet på en måde, så der er adgang til håndhygiejnefaciliteter. At træffe disse afgørelser vil forudsætte betydelig teknisk indsigt på området, som det ikke kan forventes, at Erhvervsministeriets departement er i besiddelse af. Styrelsen for Patientsikkerhed og Miljøstyrelsen bidrager efter behov til Sikkerhedsstyrelsens fastsættelse af

reaktionsniveauer. Bestemmelsen afskærer dog ikke den almindelige adgang til at få afgørelser prøvet ved domstolene.

Til § 16

I lovforslagets § 16, stk. 1, foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen årligt opkræver et gebyr hos dem, der har registreret et eller flere tatoveringssteder, efter § 4, stk. 1, til dækning af styrelsens udgifter til registreringsordningen og tilsynet. **Gebyret bør fastsættes efter hvor mange tilknyttede tatovører og lærlinge, der er registreret på det enkelte registreringssted (1-2, 3-5, 6-8, 9 eller flere).**

Det årlige gebyr skal således dække Sikkerhedsstyrelsens samlede omkostninger til etablering og drift af den foreslåede registreringsordning og tilsyn og i henhold til regler fastsat i medfør heraf.

Der forventes, at det årlige registreringsgebyr vil udgøre 5.776 kr. pr. registreret tatoveringssted de første 6 år. De efterfølgende år forventes gebyret at udgøre 3.535 kr. pr. registreret tatoveringssted. Gebyret for opfølgende tilsynsbesøg forventes at udgøre 5.175 kr. **Beløbsstørrelserne må nødvendigvis fastsættes efter ovennævnte forslag. Ellers er det uhensigtsmæssigt i forhold til der, hvor der kun er 1 – 2 beskæftigede.**

Det er estimeret, at 600 tatoveringssteder vil lade sig registrere. Såfremt der kun er 400, hvorledes ændrer beløb sig så iht finansiering af ordning?

Sikkerhedsstyrelsen skal i forbindelse med tilsynet med tatoveringssteder varetage en række nye opgaver, der bl.a. indebærer, at Sikkerhedsstyrelsen skal etablere og drive et system til håndtering af registreringer af tatoveringssteder, herunder oplysninger om bl.a. deres tilknyttede tatovører, lærlinge og medhjælpere, som skal indsendes sammen med registreringen. Sikkerhedsstyrelsen vil desuden skulle offentliggøre og vedligeholde en liste over registrerede tatoveringssteder. Endvidere vil Sikkerhedsstyrelsen skulle føre tilsyn med tatoveringssteder, der er omfattet af den foreslåede registreringsordning.

Da der er tale om nye opgaver af ganske omfattende karakter, vil opgaverne ikke kunne afholdes inden for Sikkerhedsstyrelsens eksisterende ramme. Det foreslås derfor, at Sikkerhedsstyrelsens udgifter til varetagelse af disse nye opgaver finansieres via gebyrer, der opkræves hos tatoveringsstederne. Sikkerhedsstyrelsens samlede udgifter til varetagelse af disse nye opgaver er opgjort til 2,7 mio. kr. i gennemsnit over de første 6 driftsår og efterfølgende 2,2 mio. kr. årligt. Med opkrævningen af disse gebyrer vil Sikkerhedsstyrelsens merudgifter til varetagelse af de nævnte opgaver være fuldt omkostningsdækket. Ordningen tilstræbes samlet set at hvile i sig selv over en (4-årig eller 6-årig) periode, hvor den økonomiske balance i perioden vurderes i forhold til det samlede ressourceforbrug ctr. de samlede gebyrindtægter i forbindelse med ordningen.

1. Ved færre tatoveringssteder bør dette beløb opgøres til mindre. 2. Fremadrettet bør ordningen finansieres af de besparelser der anses at være indenfor udgifter, idet loven er lavet for at nedbringe antal af komplikationer.

Der er for ordningen vedtaget en 6-årig balanceperiode for ordningens første seks år. Dette er i strid med Budgetvejledningens generelle

regel for takstfastsættelse, som er balance over en 4-årig periode, jf. BV

2.3.1.2. Den initiale 6-årige balanceperiode er dog vedtaget for at bringe gebyrerne i ordningens første år ned på et lavere niveau, da det vurderes, at der blandt de erhvervsdrivende der skal registreres og føres tilsyn med, vil være mange små virksomheder.

Det foreslås i stk. 2, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om størrelsen og opkrævningen af de i stk. 1 nævnte gebyrer. Størrelsen af gebyrerne fastsættes således, at de modsvarer de forventede omkostninger til Sikkerhedsstyrelsens administration af ordningen og det tilsyn, som styrelsen vil skulle føre efter bestemmelserne i den foreslåede lov.

Såfremt forudsætningerne for de forventede gebyrer ændres på grund af f.eks. langt flere tatoveringssteder end der er forudsat, kan bestemmelsen endvidere anvendes til at ændre gebyrstørrelserne således, at de fortsat modsvarer de forventede medgående omkostninger i forbindelse med administrationen af ordningen. **Og såfremt der er færre tatoveringssteder, bør gebyrstørrelserne også ændres/ned sættes.**

Bestemmelsen påtænkes endvidere anvendt til at fastsætte regler om, at ejere af tatoveringssteder, der er registreret efter forslaget § 4, stk. 1, skal indbetale det første registreringsgebyr samtidig med den digitale registrering. Herefter skal ejeren indbetale et registreringsgebyr hvert år på datoen for registreringen.

Gebyr refunderes ikke, hvis et tatoveringssted lukker inden udløbet af det år, der er betalt registreringsgebyr for. **Såfremt antal af tatovører og lærlinge ændrer sig, bør gebyret også ændre sig.**

Det foreslås endvidere, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, hvornår det kan undlades at opkræve de i stk. 1 nævnte gebyrer. Denne mulighed kan f.eks. forventes anvendt i tilfælde, hvor der er tale om udenlandske tatovører, der har

et midlertidigt tatoveringssted i Danmark eller i tilfælde, hvor et tatoveringssted flytter til en ny adresse umiddelbart efter, at der er betalt registreringsgebyr. I dag bruger rigtig mange underbetalt "midlertidig" udenlandsk hjælp. Det er en skævvridning i forhold til de, der udelukkende er danskere og måske arbejder alene. Selvfølgelig skal der betales for udenlandske tatovører også !!!

Alle udenlandske tatovører, der opholder sig mere end 1- 2 uger skal koste. Hvem tjekker dem, hvis der er tilsyn hvert andet år - ovenikøbet varslet !! ikke retfærdigt. Udenlandske tatovører til billig timeløn er en dårlig forretning for Danmark.

Til § 17

Med den foreslåede bestemmelse gøres det strafbart at overtræde en række af lovens forbud samt at undlade at efterkomme en række af lovens pligter. Straffen vil være bøde.

Formålet er at sikre, at de foreslåede bestemmelser efterleves, således at de mulige sundhedsmæssige risici for forbrugerne i forbindelse med tatovering mindskes. Det bliver det først, når der forbydes tatovering af hjemmetatovører med giftige farver.

Med det foreslåede stk. 1, nr. 1, hjemles bødestraf for den, der undlader at efterkomme registreringspligten, jf. forslagets § 4, stk. 1. Med det foreslåede stk. 1, nr. 2, hjemles bødestraf for den, der udfører tatovering i erhvervsmæssigt øjemed på et tatoveringssted, der ikke er registreret hos Sikkerhedsstyrelsen, jf. forslagets § 4, stk. 2.

Overtrædelse af disse to bestemmelser foreslås strafbelagt med henblik på at sikre en høj grad af regelefterlevelse, således at forbrugerne sikres mulighed for at benytte tatoveringssteder, der opfylder de krav til hygiejne, dokumentation for tatoveringsfarver og forbrugerinformation, der indføres med den foreslåede lov.

Med den foreslåede stk. 1, nr. 3, hjemles bødestraf for den, der overtræder forbuddet mod at tatovere en person under 18 år eller i hoved, på hals og på hænder, jf. forslagets § 10. Hals og hænder bør

udgå.

Overtrædelse af bestemmelsen foreslås strafbelagt for at sikre en høj regelefterlevelse.

Med det foreslåede stk. 1, nr. 4, hjemles bødestraf for den, der undlader at efterkomme en oplysningspligt eller et påbud, der har hjemmel i forslagets § 11, stk. 2, eller § 14, stk. 1.

Overtrædelse af bestemmelsen foreslås strafbelagt for at sikre en høj regelefterlevelse således at forbrugerne sikres mulighed for at benytte tatoveringssteder, der opfylder de krav til hygiejne, dokumentation for tatoveringsfarver og forbrugerinformation, der indføres med den foreslåede lov, og at Sikkerhedsstyrelsen kan føre det tilsigtede tilsyn.

Til § 18 Det foreslås i stk. 1, at lade loven træde i kraft den 1. juli 2018.

Det foreslås i stk. 2, at den gældende lov nr. 194 af 8. juni 1966 om tatovering ophæves.

Det foreslås i stk. 3, at den gældende lov nr. 427 af 1. maj 2013 om en frivillig, brancheadministreret registreringsordning for tatovører ophæves.

Til § 19

Efter den foreslåede bestemmelse i § 19 vil de, der udøver erhvervsmæssig tatovering på tidspunktet for den foreslåede lovs ikrafttræden, senest skulle lade det eller de tatoveringssteder, hvor tatovering udføres, registrere efter lovforslagets § 4, stk. 1, den 1. januar 2020. Der vil således ikke være noget til hinder for, at registreringen kan se inden udløbet af denne frist.

Med den foreslåede overgangsperiode sikres det, at de, der udfører tatovering i dag i overensstemmelse med gældende lovgivning, har tid til at indrette sig på de ændrede forhold.

Til § 20

Den foreslåede bestemmelse fastlægger loven territoriale gyldighedsområde. Det foreslås i den forbindelse, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland. Og at Inuit tatovering foretaget af Inuitter på herboende Inuitter kan opnå dispensation

*1 - Ad 2.1.2 Side 7 Det er ganske korrekt, at der i dag ikke er lavet en "egentlig uddannelse for tatovører. Men tatovør-faget har altid været mesterlære. Der har været autodidakte tatovører, fordi gældende lov tillod det. Men mesterlæren var dengang "uddannelse" og det skal den blive ved med. Indtil der kommer en "nymoderne" uddannelse. Da branchen i de sidste næsten 2 årtier har været under "behandling" med diverse forsøg fra politisk side at "regulere" tatovørerne, har det desværre også medført en vis immunitet over selv at opbygge noget. På den positive side, så har der i Danmark pt været gennemført 12 hygiejnekurser af min. 6 timers varighed for ca. 325 tatovører, lærlinge og medhjælpere. Det er EN DEL AF VORES UDDANNELSE. Og som sådan bør det også tælle med. Blot fordi man ikke har en nymoderne "uddannelse" med htx og grundforløb, som er oprettet i nyere tid for unge mennesker, betyder det bestemt ikke, at tatovører er uuddannede. Vi laver og tager seminarer for hinanden - det er VORES MÅDE at uddanne os på. Ligesom vi rejser rundt og studerer hos hinanden, og gæstearbejder for at dygtiggøre os.

* 2 - Ad 2.1.2 Side 7 Det er vigtigt, at tatoverings-kulturen bevares i dens nuværende form indenfor retfærdighedens grænser. Tatoveringskulturen er en ur-gammel tradition helt tilbage til Ötzi-manden 5.000 bfk. Det er en kunstform, der ikke kan læres, såfremt man ikke besidder det rette talent og de rigtige færdigheder. Tatovørbranchen har gennemgået en lang række forandringer, især hjulpet på vejs af dels internettets tilblivelse, diverse tv- programmer og den manglende lovgivning og krav til hvem der måtte tatovere, og hvor der måtte tatoveres. I dag - mange år efter, med mange skiftende regeringer, vil man gerne regulere branchen.

I 2002, i forbindelse med 1ste undersøgelse af tatoveringsfarver, hvor vi selv gerne ville have nogle regler, var det fsv ikke regler for de

tatovører der arbejder godt, og overholdt loven, men mod at man kunne tatovere hjemme, uden kendskab til hverken hygiejne eller produkterne.

I 2008, V 18 forslaget, dér ville man også regulere, men ikke hjemmetatovering, idet det var mod Grundloven, og det ville tage 8 - 10 år (de er ligesom gået nu), hvis man skulle gå ind og lave forbud mod hjemmetatovering. I Sverige har man ca. 3.000 tatovører og 15.000 der tatoverer hjemme. Man har 30.000 tilfælde af hepatitis C alle hos mindreårige, der er tatoveret privat.

Tatovørerne vil fralægge sig ansvaret her i Danmark, for de skader der sker fra hjemmetatovering. Og vi indgår desværre i "statistikker", der udtales uden dokumentation. Ingen i Danmark ved i dag, hvor mange udøvende tatovører og lærlinge der arbejder i dag. Vi ved heller ikke hvor mange tattoo studios der findes.

Og det er vores mening, at når man igangsætter et sådant arbejde, må man i samme åndedrag danne sig et overblik over branchen.